

کِتَابِ نِحْمِیَا

پیشگفتار

کِتَابِ نِحْمِیَا اِدَامِه مَوْضُوعِ کِتَابِ
عِزْرَا اَسْتِه. نِحْمِیَا سَاقِی اَرْدَشِیْر پَادِشَاه
بُود. وَخْتِی نِحْمِیَا خَبَر شُدْ کِه یَهُودِیَا دَ
اَوْرُشَلِیْم کَلَو دَ رَنج وَ عَذَابِ اَسْتِه، اُو
دَ اِجَازَه پَادِشَاه دَ اَوْرُشَلِیْم رَفْت وَ مَرْدُمِ
یَهُودَا رِه جَم کَدِه دِیَوَال وَ دَرِگَه‌هَای
اَوْرُشَلِیْم رِه دُوبَارَه اَبَاد کَد.

مَوْضُوعِ هَای مُهِمِ اَمَزی کِتَابِ اِینِیا
اَسْتَه:

فَهْرِسْتِ عِنْوَانِهَا

دُعَایِ نَحْمِیا (فَصْلِ ۱ آیه ۱)

نَحْمِیا پَس دَ اَوْرُشَلِیمِ مَوْرَه (۱:۲)

دُوبَارَه اَبَادِ کَدُونِ دِیَوَالِ اَوْرُشَلِیمِ
(۱:۳)

مُخَالِفَایِ بَازِسَازِی شِکَسْتِ
مُؤَخَوْرَه (۱:۴)

کومَک دَ غَرِیبا (۱:۵)

مُخَالَفَت‌های دِیگه دَ بارِه بازسازی
(۱:۶)

تَکْمیل شُدونِ دیوال (۱:۷)

تَعْدادِ اسیرای که پس اَمْدُد (۱:۸)

إِسْرَائِیلیا دَ گُناه‌های خُو اِعتِراف
مُونه (۱:۹)

کَسای که عهدنامه ره اِمضا کد
(۱:۱۰)

مَتَنِ عَهْدِ نَامَہ (۲۸ : ۱۰)

مَرْدُمِ اورُشَلِیْمِ کَلو مُوشَہ (۱ : ۱۱)

پیشوایو و لاویای کہ پس دَ

اورُشَلِیْمِ اَمَد (۱ : ۱۲)

تَقْدِیسِ دیوالِ اورُشَلِیْمِ (۲۷ : ۱۲)

بیگنہ گو از اسرائیلیا جدا مُوشَہ

(۱ : ۱۳)

خبر دَ بارَہ اورُشَلِیْمِ

١) توره نَحْمِيا باچه حَكَلِيا:

دَ ماهِ كِسلِيو دَ سالِ پِيسْتَمِ حُكمرانی

اَرْدَشِیر پادشاه، وختیکه ما دَ شُوش دَ

قصر بُودُم، ٢) حَنانی، یکی از برارون

مه قد چند نفرِ دیگه از یهُودا اَمَد و ما

دَ باره یهُودیای باقی مَنده که از

اسیری خلاصی پیدا کُدد و دَ باره

اورُشلیم ازوا پُرسان کُدم. ٣) اونا دَ

جواب مه گُفت: ”باقی مَنده‌های که از

اسیری خلاصی پیدا کده و دَ ولایت

اَسته، دَ مُصِیبتِ سخت و رَسوایی

گِرِفَتار اَسته. دیوالِ اورُشلیم خراب

شُدِه و درگه‌های شی قد آتِش سوختَنده
شُدِه. ”

دُعای نِحْمیا

④ وختی امی توره‌ها ره شَنِیدُم،

شِشْتِه چخرا کدُم و بَلَدِه چند روز ماتَم

گِرِفْتُم و دَ حُضُورِ خُدای آسمونا روزه

گِرِفْتِه دُعا کدُم ⑤ و گُفْتُم: ”آی

خُداوند، خُدای آسمونا، آی خُدای

بُزُرگ و باهِیَّت که عهد و رَحمت خُو

ره بَلَدِه کسای که تُو ره دوست مِیْدَنه و

احکام تُو ره دَ جای میره، نِگاه مُونی؛

⑥ بیل که گوشای تُو مُتَوَجِه و چیمای
 تُو واز بَشه تا دُعای خِدْمَتگار خُو ره
 که ما فِعلاً شاو و روز دَ حُضُور تُو
 بِلَدِه خِدْمَتگارای تُو بَنی إِسْرَائیل مُونُم،
 بِشَنَوی. ما گُناه‌های بَنی إِسْرَائیل ره
 اِعتِراف مُونُم و اِقرار مُونُم که مو دَ
 ضِد تُو گُناه کدی. اَره، ما و اولادِ
 بابِه مه گُناه کدی. ⑦ مو غَدِر
 شَریرانه دَ ضِد تُو رفتار کدی و احکام
 و مُقَررات و دِسْتُورای تُو ره که دَ
 خِدْمَتگار خُو مُوسیٰ اَمر کُددی، نِگاه
 نَکدی. ⑧ آلی کلامی ره که دَ

خِدْمَتِگار خُو مُوسىٰ اَمَر کدى دَ ياد خُو
بیر که گُفتى، 'اگه شُمُو شَرارت کُنید،
شُمُو ره دَ بَينِ مِلَّتِها تیتِ پَرک مُونُم،

⑨ لیکن اگه تاو خورده پس سُون

ازمه بَیید و احکام مَره نِگاه کده دَ
جای بَیرید، حتّیٰ اگه تیتِ پَرک شُدِده‌های
شُمُو دَ دُورترین جای زیر آسمو ام

بَشه، اُونَا ره ازونجی جَم مُونُم و دَ

جایی میَرُم که اُو ره اِنْتِخاب کدیم تا

نام خُو ره دَ زشی قرار بِدیُم. ' ⑩ اُونَا

خِدْمَتِگارا و قَوْم تُو اَسته، کسای که تُو

قَد قُدرتِ بُزرگ و دِستِ قُوی خُو

نِجَاتِ دَدِی. ⑪ یا مَولا، بیل که
 گوش تُو مُتَوَجِه دُعای خِدْمَتگار تُو و
 دُعای خِدْمَتگارای تُو بَشه که
 مُخْلِصانه نام تُو ره قد ترس اِحترام
 مُونه. اِمروز دَ خِدْمَتگار خُو کامیابی
 عطا کُو و اُو ره مَورِدِ لُطف-و-مِهربانی
 امزی مَرَد قرار بِدی.

دَ امزُو غِیت ما ساقی پادشاه بُوَدُم.

نِجْمِیا پس دَ اورُشَلیم موره

۲ ① دَ ماهِ نِيسان، دَ سالِ

بِیَسْتُمِ حُکمرانی اَرَدِشیر پادشاه، یگ
روز وختیکه شراب دَ پیش شی ایشته
بُود، ما شراب ره گِرِفته دَ پادشاه دَدُم.
پیش ازو ما هیچ وخت دَ حُضُور شی
غَمگی نَبُودُم. ② پس پادشاه دَز مه
گُفت: ”بَچی چهرِه تُو غَمگی آسته، دَ
حالیکه ناجور ام نِیستی؟ ای بَغیر از
غُصّه دِل دیگه چیز نِیسته.“ اوخته ما
غَدِر کَلو ترس خورَدُم ③ و دَ پادشاه
گُفْتُم، ”پادشاه تا اَبَد زِنده بُمَنه! چهرِه
مه چَطُور غَمگی نَبَشه، دَ حالیکه
شاری که جای قبرهای بابَه کَلونای مه

آسته، خراب شُده و درگه‌های شی دَ

آتِش سوخته؟" ④ پادشاه دَز مه

گُفت: "چی می‌خواهی؟" اوخته دَ پیشِ

خُدای آسمونا دُعا کدُم ⑤ و دَ پادشاه

گُفتم: "اگه پادشاه راضی بَشه و اگه

ما خدمتگار تُو مَورِدِ لُطف-و-مِهربانی

تُو قرار گِرفتیم، مَره دَ یهُودا دَ شارِ

قبرهای بابَه‌کلونای مه رِبی کُوتا اُوره

دُوباره آباد کُنم." ⑥ پادشاه دَ

حالیکه مَلِکه دَ پالُوی شی شِشته بُود،

دَز مه گُفت: "بَلَدِه چِیقَس دیر موری و

چی وخت پس مییی؟" پس پادشاه

راضی شد که مَره رَی کنه و ما یگ
 وخت تعین کُدم. ⑦ بعد ازو د
 پادشاه گُفتم: ”اگه رضایتِ پادشاه
 بَشه، بَلده مه د بَله والی‌های غَرب
 دریای فَرات خطِ بَدیه تا اونا بَلده مه
 اِجازَه تیر شُدو بَدیه تاکه ما د یهُودا
 بَرَسُم. ⑧ امچنان یگ خط د بَله
 آساف که مسئُولِ جنگل‌های پادشاه
 آسته بَدیه، تا او بَلده مه چِیو تَهِیه
 کُنه؛ چِیو بَلده تیرهای درگه‌های قصرِ
 پالوی خانِه خُدا، بَلده دیوالای شار و
 بَلده خانِه که ما دَزشی جای-د-جای

مُوشُم. "پس پادشاه درخواست مَرِه قَبُول
کد، چُون دِسْتِ خَیْرِ خُدایِ مه دَ بِلِه مه
بُود.

⑨ پس ما دَ پِیشِ والی‌هایِ غَرِبِ
دِریایِ فَرَاتِ اَمْدُم و خَطِ پادشاه ره
دَزُوا دَدُم. ناگفته نَمَنه که پادشاه
قَوْمَنَدانایِ لَشکر و عَسکرایِ سوار ره
ام قد ازمه رَیی کُدَد. ⑩ وختی
سَنَبَلَطِ حُرُونی و طویایِ عُمونی
خِدْمَتگَارِ پادشاه شَنِید که یَگو کس
اَمَدَه خَیْرِ بَنیِ إِسْرَائِیل ره طَلَبِ مُونَه،
ای دَ سِرِ ازوا غَدِر بَد خورَد.

۱۱) پس ما دَ اورُشَلیم آمدُم و سِه

روز دَ اُونجی مندُم. ۱۲) بعد ازو دَ

غیتِ شاو باله شُدُم و چند نفرِ دیگه ام

قد ازمه قتی بُود، لیکن دَ هیچ کس

نَگفتُم که خُدای مه چیزخیل ره دَ دِل

مه قرار دده تا بلده اورُشَلیم انجام بدیم

و بغیر از حیوانی که دَ بله شی سوار

بُودُم، هیچ حیوانِ دیگه ام قد ازمه

نَبُود. ۱۳) دَ امزُو غیتِ شاو از درگه

دَرّه بُر شُدُم و از پیشِ رُوی چشمه

آزدار تیر شده تا درگه خاک‌انداز رفتُم

و دیوالای اورُشَلیم ره که خراب شُدُد

قد درگه‌های شی که دَ آتِش سوختد،

بررسی کدُم. ^(۱۴) بعد ازو سُون درگه

چِشمه و حَوْضِ پادشاه رفتُم، لیکن

بلده حیوانی که دَ بِلَه شی سوار بُودُم

راه نَبُود که پیش بوره. ^(۱۵) پس اُمُو

شاو از راهِ دَرّه رفتُم و دیوال ره بررسی

کدُم؛ بعد ازو پس تاو خوردُم و از

درگه دَرّه داخل شده پس اَمَدُم. ^(۱۶)

حاکِمَا نَفامید که ما کُجا رفته بُودُم یا

چیز کار کدُم، چُون هنوز دَ یهُودیا، دَ

پیشوایو، دَ کُتّه‌سرا، دَ حاکِمَا و دَ باقی

کسای که کار ره باید انجام میدد، چیز

نَكُفْتُمْ.

﴿۱۷﴾ پس دَزُوا کُفْتُمْ: ”شُمُو

مُصِیْبَتِی رِه کِه مَو دَزْشِی گِرِفْتار اَسْتِی
مِیْنِگْرِیْد؛ اِیْنِه، اوْرُشَلِیْم خَراب شُدِه و
دِرْگِه‌هَای شِی دَ آتِش سوخته. بَیید کِه
دِیوالای اوْرُشَلِیْم رِه دُوباره آباد کنی و
دِیگِه گِرِفْتارِ نَنگ-و-رَسوایی نَبَشِی.”

﴿۱۸﴾ اَمِچُنان از دِستِ خَیْرِ خُدای خُو کِه
دَ بِلِه مِه بُود و از تورای کِه پادشاه دَز
مِه کُفْتُد، بَلَدِه ازوا نقل کُدم. اوخته
اُونَا کُفت: ”بَیید کِه کارِ دُوباره آباد
کدو رِه شُرُوع کنی.” پس اُونَا بَلَدِه

پیش بُردونِ امزی کارِ نیک دِست دَ کار
شُد. ۱۹ لیکن وختی سَنبَلَطِ حُرُونی،

طوبیایِ عمونی خِدمتگارِ پادشاه و
گِشِمِ عَرَبی ای توره ره شَنِید، دَ بِلَه مو
ریشخندی کد و مو ره تحقیر کده
گُفت: ”ای چی کار آسته که شُمو

مُونید؟ نَه که دَ ضِدِ پادشاه شورِش
مُوکُنید؟“ ۲۰ ما دَ جوابِ ازوا گُفتم:
”خُدایِ آسمونا مو ره کامیاب مونه.

پس مو که خِدمتگاری ازو آستی کارِ
دُوباره آباد کدو ره شُروع مُونی، لیکن
شُمو دَ اورُشلیم نَه تقسیم دَرید، نَه حق

و نه ام ریشه تاریخی.

دوباره آباد کردن دیوال اورشلیم

۳ ① اوخته ایاشیب پیشوای

بزرگ قد پیشوایون همکار خو باله
شده درگه گوسپندو ره دوباره آباد کد.
اونا او ره تقدیس کد و پله‌های درگه
ره شند؛ ارے، اونا او ره تا بُرج صد و
تا بُرج حننیل تقدیس کد. ② پالوی
ازوا ره مردای اریحا دوباره آباد کد و
پالوی ازوا ره زگور باچه امری. ③

اولادِ هَسِنَاه درگِه ماهی ره دُوباره آباد
 کد و چَت شی ره قد تیرها پوشنده
 پَلّهای درگِه، پُشتبندها و میخ های
 شی ره شند. ④ پالوی ازوا ره
 مَریموت باچه اوریا نوسِه هَقوص
 بازسازی کد، پالوی ازو ره مِشلام
 باچه بِرکیا، نوسِه مِشیزبئیل بازسازی
 کد و پالوی ازو ره صادق باچه بعنا.
 ⑤ پالوی ازو ره مردُم تِقوعَه بازسازی
 کد، لیکن کُته گلونای ازوا دَ کارای که
 سرکارگرا بلده ازوا دده بُود شانه خُو
 ره خَم نکد.

⑥ یویداع باچه فاسیح و میشلام

باچه بسودیا درگه یشانه ره بازسازی

کد و چت شی ره قد تیرها پوشنده

پله‌های درگه، پشتبندها و میخ‌های

شی ره شند. ⑦ پالوی ازوا ره

ملتای جبعونی، یادون میرونوتی و

مردای جبعه و مصفه که د اختیار والی

غربِ دریای فرات بُود، بازسازی کد.

⑧ پالوی ازوا ره عزِییل باچه حره‌ایا

که زرگر بُود، بازسازی کد و پالوی ازو

ره حنیا که عطر ساز بُود. پس اونا

دیوالِ اورشلیم ره تا دیوالِ برتو دوباره

آباد کد. ⑨ پالوی ازو ره رفایا باچه

حُور که حُکمرانِ نیمِ یگ ناحیه

اورشَلیم بُود، بازسازی کد. ⑩ پالوی

ازو ره پدایا باچه حُرُوماف که رُوی دَ

رُوی خانِه شی بُود، بازسازی کد و

پالوی ازو ره حَطُوش باچه حَشَبِنیا. ⑪

مَلکیا باچه حارِیم و حَشُوب باچه

فَحَت-موآب یگ قِسْمَتِ دیگه و بُرج

تَنُورها ره بازسازی کد. ⑫ پالوی

ازوا ره شَلُوم باچه هَلُوحیش حُکمرانِ

نیمِ یگ ناحیه اورشَلیم و دُخترِون شی

بازسازی کد. ⑬ حانُون و مردُمای

زَانُوحِ دَرِگِه دَرّه رِه بازسازی کد. اُونَا
اُو رِه دُوباره آباد کده پَلّه‌های دَرگِه،
پُشتبندها و میخ‌های شی رِه شند و
یِگ هزار توغی دیوال رِه ام تا دَرگِه
خاک‌انداز دُوباره آباد کد. ^(۱۴) مَلکیا

باچه رِکاب حُکمرانِ ناحیه بَیت-هَکاریم
دَرگِه خاک‌انداز رِه بازسازی کد. اُو
امو دَرگِه رِه دُوباره آباد کده پَلّه‌ها،
پُشتبندها و میخ‌های شی رِه شند. ^(۱۵)
شَلُون باچه کُلحوزه حُکمرانِ ناحیه
مِصفه دَرگِه چِشمه رِه بازسازی کد. اُو
امو دَرگِه رِه دُوباره آباد کد و چَت شی

ره پوشنده پلّه‌های درگه، پُشتبندها و
 میخ‌های شی ره شند و دیوالِ حوضِ
 شِلَح ره که دَ نزدیکِ باغِ پادشاه بُود تا
 زینه‌های که از شارِ داوود تاه میمد، ام
 بازسازی کد. ①۶ بعد ازو ره نِحْمیا
 باچه عَزْبُوق حُکمرانِ نِیمِ ناحیه بیت-
 صُور، تا رُوی دَ رُوی قبرِ داوود و تا
 نَوْر کَنده شُده و پایگاهِ عسکرا
 بازسازی کد. ①۷ بعد ازو ره لاویا
 بازسازی کد که دَ وَسِیلَه رَحُوم باچه
 بانی شُرُوع شُد و پالُوی ازو ره حَشِیا
 حُکمرانِ نِیمِ ناحیه قَعِیلَه از طرفِ مردُم

منطقه خُو بازسازی کد. ①۸ بعد ازو
 ره دیگه برارونِ ازوا بازسازی کد که د
 وسیله بَوای باچه حیناداد حکمرانِ نیم
 ناحیه قعیله شروع شد. ①۹ پالوی ازو
 ره که یگ قسمتِ دیگه، رُوی د رُوی
 دامونِ سلاح‌خانه د کجی بود، عزیر
 باچه پیشوع حکمرانِ مصفه بازسازی
 کد. ②۰ بعد ازو ره که یگ قسمتِ
 دیگه از کجی تا درگه خانه‌الیاشیب
 پیشوای بزرگ بود، باروک باچه زبای
 قد شور-و-شوق بازسازی کد. ②۱ بعد
 ازو ره که یگ قسمتِ دیگه از درگه

خانِه اِلِیاشِیب تا آخِرِ خانِه اِلِیاشِیب
بُود، مَریموت باچِه اوریا نوسِه هَقوص
بازسازی کد. ۲۲ بعد ازو ره

پیشوایونی که مَرَدای منطقه‌های
گِردوِبر بُود، بازسازی کد. ۲۳ بعد
ازوا ره بِنیامین و حَشُوب که دَ رُوی دَ
رُوی خانِه ازوا بُود، بازسازی کد و بعد
ازوا ره عَزَریا باچِه مَعَسِیا نوسِه عَننِیا
که دَ پالُوی خانِه شی بُود، بازسازی
کد. ۲۴ بعد ازو ره که یگ قِسْمَتِ

دیگِه از خانِه عَزَریا تا کَجی بُود و
دیوال دَور مُوخورِد، بِنُوی باچِه حیناداد

بازسازی کد. ۲۵) فلّال باچه اوزای

پیش روی گجی و بُرجی ره که از بلنه

خانه پادشاه بُر شُد و نزدیک حولی

پیره دارخانه بُود، بازسازی کد. بعد ازو

ره پدایاه باچه فرعوش ۲۶) و

خدمتگرای خانه خدا که دِ بلندی

عوفل زندگی مُوکد، تا روی دِ روی

درگه آو طرفِ شرق و بُرج بُر شُدگی،

بازسازی کد. ۲۷) بعد ازوا ره که یگ

قِسْمَتِ دیگه بُود، از روی دِ روی بُرج

کُته بُر شُدگی تا دیوالِ عوفل، مردُم

تَقْوَعَه بازسازی کد. ۲۸) بالهتر از

درگه اَسپو ره پیشوایو بازسازی کد،
هر کُدم شی رُوی دَ رُوی خانه خور ره.

②۹ بعد ازوا ره صادق باچه امیر که

دَ رُوی دَ رُوی خانه شی بُود، بازسازی
کد و بعد ازو ره شَمعیا باچه شَکِنیا که

درگه وانِ درگه شرقی بُود، بازسازی

کد. ③۰ بعد ازو ره که یگ قِسْمَتِ

دیگه بُود، حَنیا باچه شِلِمیا و حائون

باچه شَشَمِ صالاف بازسازی کد. بعد

ازوا ره مِشْلام باچه بِرِکیا که دَ رُوی دَ

رُوی خانه شی بُود، بازسازی کد. ③۱

بعد ازو ره مَلکیای زَرگر تا خانه

خِدْمَتِ گَارایِ خانِه خُدا و تُجارا که رُوی
دَ رُوی درِگِه جَم شُدو بُود و تا باله-

خانِه کُنَج بازسازی کد. ③۲ و دیوالِ
مِینکلِ باله-خانِه کُنَج و درِگِه گوسپندو
ره زَرگرا و تُجارا بازسازی کد.

مُخَالَفایِ بازسازیِ شِکست مُؤخوره

۴ ① وختی سَنبَلَط شَنِید که
مو دیوالِ ره دُوباره آباد مُونی، قارشی
باله اَمَد و سخت غَضَبناک شُدِه یهُودیا

ره ریشخند کد ② و د پیش رُوی
 همدستای خُو و قُوای مُسَلَحِ سامِرِه
 گُفت: "ای یهُودیای ناتو چیز کار
 مُونه؟ آیا اُونَا قَصْدِ دَرِه که اُونَجی ره
 دُوباره آباد کنه و بسم قُربانی تقدیم
 کنه؟ آیا اُونَا دِیگِ روز امی کار ره
 خلاص مُونه؟ آیا اُونَا سنگا ره امزی
 شارِ سوخته، از کوڈِ خاکِ دُوباره بُر
 کده سرِ جای شی میله؟" ③ طوبیای
 عمونی که د پالوی ازو بُود، گُفت:
 "دیوالِ سنگی ره که اُونَا آباد مُونه،
 اگه یگِ روباه ام د بِلِه شی باله شنه

اُمُو چيزی آباد کدِه ازوا ره چپه
مُونه. ”

④ اوخته ما دُعا کده گُفتم: ”ای

خُدای مو بِشنو، چُون مو تحقیر شُدی!

تَوهینِ ازوا ره پس دَ سرِ خودونِ ازوا

بیر و اونا ره تسلیم کُو تا غارت شُدِه دَ

سرزمینِ دیگه اسیر بُرده شُنه. ⑤

خطای ازوا ره پوش نَکُو و نیل که گُناه

ازوا از نظر تُو پاک شُنه، چُون اونا دَ

پیشِ رُوی کارگرا غُر زده تَوهین کد. ”

⑥ پس دیوال ره دُوباره آباد کدی

و دیوال از هر طرف دَ یگدیگِه خُو
وَصَل شُد و بِلندی شی تا نِیم باله شُد،
چُون مَرْدُم از تَی دِل خُو کار مُوکد.

⑦ لیکن وختی سَنبَلَط، طوبیا،
عَرَبها، عمونیا و اشدودیا شنید که کارِ
دُوباره آباد کردنِ دیوالِ اورشلیم
پیشرفت کده و سُلّاخهای شی دَ حالِ
کور شُدویَه، قارِ ازوا غدر باله اَمَد.

⑧ اوخته پگِ ازوا یگ جای شُدِه
نقشه کشید که بیه و قد اورشلیم
جنگ کنه و دَ مَنه شی گدوڈی بِنَدزِه.

⑨ پس مو دَ پیشِ خُدایِ خُو دُعا

کدی و بخاطرِ ازوا پیره‌دارا مُقرر کدی

تا شاو و روز دَ مُقابلِ ازوا پیره‌داری

کنه. ⑩ دَ امزُو غیتِ مردُمِ یهُودا

مُوگُفت: ”قَوّتِ نفرایِ بارکَش دَ حالِ

خلاص شُدو یِه و سنگ-و-قُلُوخ

دیوالایِ چپِه شُدِه ام دَ اندازِه کَلو یِه

که مو نَمیتنی دیوال ره دُوباره آباد

کنی. ” ⑪ دُشمنایِ مو ام مُوگُفت:

”اونا خبر نَمُوشه و نَمینگره و پیش

ازی که پی بُره، مو دَ بَینِ ازوا داخل

شُدِه اونا ره مُوکُشی و کار ره ایسته

مُونی. ” (۱۲) اوخته یهودیای که دَ

نزدیکِ ازوا بُود، بار بار اَمده دَز مو
گُفت: ”وختیکه شُمو پس بورید، اونا

از هر جای دَ خِلاف مو مییه. ” (۱۳)

پس مردُم ره دَ جایای پَخچی پُشتِ
دیوال و جایای خالی دَ مُطابقِ اولادِ
بابه‌های ازوا قد شمشیرا، نِزه‌ها و

کمون‌های ازوا جای-دَ-جای کُدم. (۱۴)

بعد از بررَسی امزی چیزا باله شُدُم و دَ
کُته‌سرا، حاکیما و باقی مردُم گُفتم:

”ازوا ترس نَخورید. خُداوند ره که

بُزرگ و باهیبت اَسته یاد کُنید و بخاطرِ

برارو، باچه‌ها، دختر و خاتون و
خانه‌های خو جنگ کنید.

①۵ وختی دُشمنای مو شنید که

مو از نقشه ازوا باخبر شد و خدا
قصد ازوا ره باطل کده، اوخته پگ مو
پس سون دیوال رفتی و هر کس د کار
خو مصروف شد. ①۶ امزو روز بعد

نیم مردای مه کار ره پیش موبرد و نیم
دیگه شی قد نيزه‌ها، سپرها، کمون‌ها
و زره‌ها مسلح بود و رهبرای د پشت
تمام مردم یهودا ①۷ که دیوال ره آباد

مُوڪد ايسٽه بُود. ڪساي ڪه بارڪش
 بُود، بار ره دَ طَريقَه مُو بُرد ڪه قد يگ
 دِست خُو ڪار مُوڪد و قد دِیگه دِست
 خُو سَلاح ره مِیگِرِفت. ^(۱۸) اُستاڪارا ام
 هر کُدم شى شمشير ره دَ ڪمر خُو بسته
 ڪده ڪارِ آباد ڪدو ره پيش مُو بُرد و
 شِیپُورنَواز دَ پالُوى ازمه ايسٽه بُود. ^(۱۹)
 ما دَ ڪٽه سَرا، حاڪِما و باقى مرُدم
 گُفتم: ”ڪار دَ ساجِه غَدر ڪٽه جريان
 دَره و مو دَ بِلَه ديوال تیت پَرَڪ و از
 يگدِیگه خُو دُور اَستى. ^(۲۰) پس دَ هر
 جايى ڪه آوازِ شِیپُور ره شَنِیدید دَ

اُمونجی دَ پیشِ ازمو جَم شُنید و خُدای
مو بَلدِه مو جنگ مُونِه. ” (۲۱) دَ امزی

رقم مو دَ کارِ اِدامه دَدی و نِیمِ مردُم

نیزه‌ها ره گِرِفته از صَباح‌گاه تا بُر

شُدونِ سِتاره‌ها پیره مَوکد. ” (۲۲) امچنان

دَ امز و غیت دَ مردُم گُفتم: ” بیلید که

تمامِ مَردا قد خِدمتگاری خُو دَ

اورُشلیم بُمْنِه تا دَ غیتِ شاو بَلدِه مو

پیره‌داری کنه و دَ وختِ روز کار ره

پیشِ بُره. ” (۲۳) پس نه خود مه، نه

برارون مه، نه خِدمتگاری مه و نه

پیره‌داری که قد مه بُود، هیچ کُدم مو

کالای خوره بُر نکدی؛ هر کس سلاحِ
شی د پیش شی بُود، حتی پُشتِ آوام
که مورفت.

کومک د غریبا

۵ ① د امزو غیت مردُم و

خاتونوی ازوا د خلافِ برارونِ یهودی
خو غدر سر-و-صدا بُر کد. ② بعضی
ازوا مَوگُفت: ”مو قد باچه‌ها و

دُخترِون خو غدر کلو آستی، بلده ازمو
باید غلّه-و-دانه دده شنه تا مو بُخوری

و زنده بُمنی. ” ③ بعضی شی

مُوگُفت: ” مو زمینا، باغهای انگور و
خانههای خور ره گرو کده ریی آستی تا
دَ دُورونِ قحطی غلّه-و-دانه بِگیری. ”

④ بعضی دیگه ازوا مُوگُفت: ” مو

پَیسه قرض گِرفته و زمینا و باغهای
انگور خور ره ضمانت دَدے تا مالیه

پادشاه ره بدی. ⑤ با وجودِ که

گوشت و خُون مو رِقمِ گوشت و خُونِ

برارونِ یهودی مو آسته و اولادای مو

رِقمِ اولادای ازوا، ولے مو مجبور

آستی که باچهها و دُخترن خور ره دَ

غلامی تسلیم کنی. بعضی از دختران
موامی آلی کنیز شده و هیچ چیز از
دست موامیه، چراکه زمینا و باغای
انگور موام دیگر و تعلق گرفته.

⑥ وختی ما سر-و-صدای ازوا و

امی تورا ره شنیدم، غدر قار شدم ⑦
و دِ دل خو فکر کده کته سرا و حاکما
ره ملامت کدم و دزوا گفتم: ”شمو هر
کدم شمو از قومای خو سود
مُوخوَرید.“ بعد ازو دِ خلافِ ازوا یگ
جمعیتِ کِته مردُم ره جَم کدم ⑧ و

دَزُوا كُفْتُمْ: ”مو برارونِ یهودی خُورِه
 كه دَ مِلَّتْها سَوْدَا شُدْد، دَ اندازِه وَس-
 و-توان خُورِ پس خَریدی؛ لیکن شُمُو
 برارونِ یهودی خُورِه سَوْدَا مُونید تا
 اُونَا دُوباره دَ بِلَه ازمو سَوْدَا شْنه!“ پس
 اُونَا چُپ مَند و چِیزی نَدشت كه بُگیه.
 ⑨ اوخته ما كُفْتُمْ: ”کاری كه شُمُو
 مُونید خُوب نییه، آیا شُمُو نَباید رَقمی
 رِفْتار كُنید كه ترسِ خُدای مو دَ دِل
 شُمُو بَشَه تا مانعِ عِیب جویی مِلَّتْهای
 شُنید كه دُشْمون مو آستَه؟ ⑩ اینه،
 ما و برارون مه و خِدْمَتگاری مه ام

پَیسه و غَلّه-و-دانه دَزوا قرض دَدے؛
پس بید که سُود خوری ره ایله بدی.
(۱۱) تقاضا مُونُم که امی امروز زمینا،

باغ‌های انگُور، باغ‌های زیتُون و
خانه‌های ازوا ره قد فیصدی پَیسه،
غَلّه-و-دانه، شیرِه انگُور و روغونِ
زیتُون که دَ عِنوانِ سُود ازوا گِرفتید،
دَزوا پس بدید. ” (۱۲) اونا گُفت: ” مو
تمام چیزا ره پس میدی و ازوا هیچ چیز
طلب نَمونی؛ مو امو رقم مونی که تُو
گُفتی. ” اوخته ما پیشوایو ره کُوی کدُم
و دَ پیش رُوی ازوا، اونا ره قَسَم دَدُم

که مُطابِقِ گفته‌های خُو عمل کنه. ^(۱۳)

امِچنان دامون خُو ره تکان دده گُفتم:

”هر کسی که امی گفته‌ها ره عملی

نَکنه، خُدا او ره از خانه و مُلک شی

بِتَکنه و او امی رقم تَکنده شُده خالی

شُنه. ”اوخته تمامِ جماعت آمین گُفته

خُداوند ره سِتایش کد. و مردُم چیزی

ره که وعده کُدد دَ جای اُورد.

^(۱۴) علاوه ازی، از روزی که ما

والی سرزمینِ یهُودا تعیین شُدُم، یعنی

از سالِ بیستم تا سالِ سی و دوّم

حُکمرانی اَرَدشیر پادشاه، دَ امزو

دوازده سال ما و برارون مه نانی ره که
استحقاقِ والی بُود، نَخوردی. ^(۱۵)

لیکن والی‌های سابق که پیش ازمه بُود
دَ بِلَه مردُم بارِ گِرَنگ ایشْتُد و علاوه
از چِل مِثقال نُقره، نان و شراب ام ازوا
مِیگِرِفْت؛ حتی خِدْمَتگَرایِ ازوا ام دَ
بِلَه مردُم حُکمرانی مُوکد. مگم ما
بِخاطرِ ترس از خُدا اُو رَقم نَکُدُم، ^(۱۶)

بَلکِه ما خود ره سَخْت دَ کارِ دیوال
مِصْرُوف کُدُم. مو حتی زمی ام

نَخْرِیدی و تمامِ خِدْمَتگَرایِ مه دَ
اُونجی بَلَدِه کارِ جَم بُود. ^(۱۷) یگ صد

و پنجاه نفر از یهودیا و حاکما، بغیر از
کسای که از ملّتهای گردویر د پیش
مو میمد، از دسترخون مه نان

مُوخورد. ^(۱۸) چیزای که بلده خوراکِ

یگ روز آماده مُوشد، یگ گاو و شش

گوسپونِ چاغی بُود؛ امچنان بلده مه

مُرغای کلو آماده مُوشد و هر ده روز

بعد مقدارِ کلو از هر رقم شراب میمد.

با وجُودِ ازی ام ما نانی ره که

استِحقاقِ والی بُود طلب نکدم، چراکه

بارِ امزی مردُم گِرنِگ مُوشد. ^(۱۹) فقط

دُعا کده گُفتم: ”آی خُدای مه، پگِ

چیزای ره که بَلَدِه امزی مردُم انجام
دَدیم، دَ اعمالِ نیک مه حساب کُو. ”

مُخَالَفَت‌های دیگه دَ بارِه

بازسازی

۶ ① وختی دَ سَنَبَلَط، طوبیا،

گِشِمِ عَرَبی و دیگه دُشمنای مو خبر

دَدِه شُد که ما دیوال ره دُوباره آباد

کدیم و هیچ سُلَاح دَزشی باقی نَمَندِه -

- اگِرچه تا اُو غَیت درگه‌ها ره دَ

جای‌های شی نَشَندِه بُودُم -- ②

سَنَبَلَطُ و گِشِم دَز مه پِیغام رِی کده
گُفت: "بیه که دِ یکی از آغیلای
دَشتِ اُونو مُلاقات کنی. "لِیکن اُونَا
قَصْد دَشت که دَز مه ضررِ بِرِسنه. ③
پس ما قاصِدَا ره دِ پیشِ ازوا رِی کده
گُفْتُم: "ما دِ یِگ کارِ غَدِر کُته
مَصْرُوف اَسْتُم و اَمَدِه نَمِیْتُم. چرا کار
باید ایسته شُنه و ما کار ره ایلِه کده
پیشِ از شُمو تاه بییم؟" ④ اُونَا چار
دفعه بَلَدِه مه اُمُو رِقْم پِیغام رِی کد و
ما بَلَدِه ازوا امی رِقْم جواب رِی کُدم.
⑤ پس سَنَبَلَطُ دفعه پنْجُم دِ عَینِ رِقْم

خِدمتگار خُورِه دَ پِیش مِه رِبی کد و

یِگ خطِ سرواز دَ دِست شِی بُود ⑥

کہ دَزُو اِینی رِقم نِوِشتہ بُود: ”دَ

مِینکلِ مِلَّتِہا آوازہ اُفتَدہ و گِشِم ام

مُوگہ کہ تُو و یِہودِیا قَصَدِ شُورِش کدو

رِه دَرِید و امزی خَاطِر دِیوال رِه آباد

مُونی؛ امچنان مُطابِقِ امزی آوازہ تُو

قَصَدِ دَری کہ پادشاہِ ازوا شُنی. ⑦

تُو امچنان اَنبِیا رِه مُقَرَّر کدے تا دَ بارِہ

تُو دَ اورُشَلِیم اِعلان کدہ بُگیہ: ’دَ

یِہودِایِگ پادشاہ مُقَرَّر شُدہ! ’ اَلِی امی

تورا حتماً دَ پادشاہِ مِیرَسہ. پس بِیہ کہ

دَ امزی باره قد یگدیگه خُو مشوره
کنی.

⑧ اوخته ما دَزُو جواب رِبی کده
گُفتم: ”امی تورای ره که تُو مُوگی
هیچ کُدم شی نَشُدِه، بَلِکِه امی چیزا ره
تُو از دِل خُو جور کده.“ ⑨ چُون
پِگِ ازوا میخاست که مو ره بترسَنه و
قد خود خُو مُوگفت: ”دِستای ازوا ره
از کار میگیری و کار انجام
نَمُوشه.“ پس ما دُعا کده گُفتم: ای
خُدا، دِستای مَره قوی کُو.

⑩ دَ امزُو غَیت دَ خانِه شِمَعیا

باچه دلایا، اولاده مهیطیل رفتُم و اُو

خود ره دَ خانِه بند کدُ. اُو دَ ز مه

گُفت: ”بِید که دَ خانِه خُدا دَ مَنِه جای

مُقَدَّس جَم شُنی و درگه‌های جای

مُقَدَّس ره ام بسته کنی، چُون اونا مییه

که تُو ره بُکُشه؛ اَره، اونا اِمشاو

مییه که تُو ره بُکُشه. ” ⑪ لیکن ما

گُفتُم: ”آیا رِقَمِ ازمه اَلّی مَرَد باید دُوتا

کنه؟ آیا رِقَمِ ازمه اَلّی آدم دَ مَنِه جای

مُقَدَّس بوره تا زندگی خُو ره نِجات

بِدیه؟ نه، ما نَمورُم! ” ⑫ پسانتر پی

بُرْدُم که خُدا هرگز اُو ره رَی نَکُدد،
 بَلِکِه اُو خود شی دَ ضِد مه نَبُوت کد،
 چِراکه طوبیا و سَنَبَلَط اُو ره کِرا کُدد.
 ۱۳ اونا اُو ره کِرا کُدد تا مَرِه بَتَرَسَنه و
 ما اُمُو کار ره کده گُناه کُنم و اونا مَرِه
 بَدنام کده طعنه بَدیه. ۱۴ اوخته دُعا
 کده گُفتم: ”آی خُدای مه، طوبیا و
 سَنَبَلَط ره مُطابِقِ امزی کارِ ازوا دَ یاد
 دَشته بَش؛ امچنان نوَعَدیای نَبیه و
 دِیگِه اَنبیا ره که میخاست مَرِه بَتَرَسَنه،
 از یاد خُو نَبِر. “

تکمیل شدن دیوال

۱۵ پس دیوال د بیست و پنجم ماه

ایلؤل د پنجاه و دُو روز تکمیل شد. ۱۶

وختی پگ دشمنای مو و تمام ملتهای

که د گردوبر مو بُود ای ره شنید، اونا

ترس خورد و جرات خو ره کاملاً از

دست دد، چون اونا پی بُرد که ای کار

د کومک خدای مو تکمیل شده. ۱۷

علاوه ازی د امزو روزا کتهسرای یهودا

خطهای کلو د طویا ریی موکد و

خطهای طویا دزوا میمد. ۱۸ چون

غدر مردُم دَ یهُودا قد ازو قَسَم کُدد،
چراکه اُو دامادِ شِکَنیا باچه آرَح بُود و
باچه شی یهوحنان دُخترِ مِشلام باچه
بِرِکیا ره خاتُو کُدد. ^(۱۹) امچنان اونا از
خوبی‌های ازو دَ پیشِ ازمه توره
مُوگُفت و تورای ازمه ره دَزو مِیرَسند.
دَ عَین حال طوبیا خط‌های پُشت دَ
پُشت رَبی مُوكد تا مَره بترسَنه.

تعدادِ اسیرای که پس اَمَدَد

۷ ^(۱) وختیکه دیوال آباد شُد و

ما درگه‌های شی ره شندُم و درگه‌وانا،

سُرودخانا و لاویا مُقرر شُد، ^(۲) اوخته
 ما برار خُو حَنانی و حَنیا قومندان
 قلعه ره مسئُولِ اورشلیم تعیین کُدم،
 چُون حَنیا یگ مَرِدِ صادق و از کَلو
 نفرا کده خُدا ترس بُود. ^(۳) ما دَزوا
 گُفتم: ”درگه‌های اورشلیم تا وختیکه
 آفتو خُوب بُر نَشده نباید واز شُنه و دَ
 غیتِ شام درگه‌وانا دَ حالیکه دَ اُونجی
 هنوز پیره مُونه باید درگه‌ها ره بسته
 کده دَ پُشت شی ثُمبه بیله. از مردُمای
 اورشلیم پیره‌دارا ره مُقرر کُو تا هر کُدم
 ازوا دَ جایی که تعیین شُده پیره کُنه،

یعنی هر کس دَ نزدیکِ خانِه خُو. ”

④ شار پِراخ و کُتِه بُود و تِعدادِ

مِردُمی که دَ مَنِه شی زِندگی مُوکد کَم
بُود و خانِه ها هِنوز آباد نَشُدَد. ⑤

اوختِه خُداي مِه دَ دِل مِه اَندخت که

کُتِه سِرا، حاکِما و مِردُم رِه جَم کُنم تا دَ

مُطابِقِ پُشت نامِه ها ثَبِتِ نامِ شُنِه. ما

کِتَابِ پُشت نامِه کسای رِه که اوّل پِس

اَمَدَد، پِیدا کُدم و اینی نوشتِه رِه دَزُو

دِیدُم: ⑥ اینمیا مِردُم ولایت اَسْتِه که

از اسیری و کوچِ اِجباری پِس اَمَد،

یعنی کسای که نبوگدنصر پادشاهِ بابل
اونا ره دَ اسیری بُردد. امیا دَ اورشلیم
و یهودا هر کُدم شی پس دَ شار خُو
آمد. ⑦ امیا قد زروبابل، یَشوع،
نَحَمیا، عَزَریا، رَعَمیا، نَحمانی،
موردخای، بلشان، مِسفارت، بَغوای،
نَحوم و بعنا آمد.

تعدادِ مردای قومِ اسرائیل ازی قرار
بُود:

● ⑧ اولاده فرعوش، دُو هزار
و یگ صد و هفتاد و دُو نفر؛

● ۹) اولادِ شِفْطِيا، سِه صد و

هفتاد و دُو نفر؛

● ۱۰) اولادِ اَرَح، شَش صد و

پنجاه و دُو نفر؛

● ۱۱) اولادِ فَحْت-موآب، از

اولادِ يَشُوعَ و يوآب، دُو

هزار و هشت صد و هژده نفر؛

● ۱۲) اولادِ عِيلام، يگ هزار و

دُو صد و پنجاه و چار نفر؛

● ۱۳) اولادِ زَتْو، هشت صد و

چَل و پَنج نفر؛

● ۱۴) اولادِ زکای، هفت صد و

شصت نفر؛

● ۱۵) اولادِ بُنوی، شش صد و

چل و هشت نفر؛

● ۱۶) اولادِ بابای، شش صد و

پیست و هشت نفر؛

● ۱۷) اولادِ عَزگاد، دُو هزار و

سیه صد و پیست و دُو نفر؛

● ۱۸) اولادِ اَدونِیقَام، شش

صد و شصت و هفت نفر؛

● ۱۹) اولادِ بَغوای، دُو هزار و

شصت و هفت نفر؛

● ۲۰) اولادِ عادین، شش صد

و پنجاه و پنج نفر؛

● ۲۱) اولادِ آطیر از اولادِ

حزقیّا، نوّد و هشت نفر؛

● ۲۲) اولادِ حاشُوم، سه صد و

پست و هشت نفر؛

● ۲۳) اولادِ بیصای، سه صد و

پست و چار نفر؛

● ۲۴) اولادِ حاریف، یگ صد

و دوازده نفر؛

● ۲۵) اولادِ جبعون، نوّد و پنج

نفر؛

● (۲۶) مَرْدَای بَیت-لَحَم و

نَطوفه، یگ صد و هشتاد و

هشت نفر؛

● (۲۷) مَرْدَای عَناتوت، یگ صد

و بیست و هشت نفر؛

● (۲۸) مَرْدَای بَیت-عَزَمَوَت، چل

و دُو نفر؛

● (۲۹) مَرْدَای قَرِیت -عارِیم،

کَفیره و بَیروت، هفت صد و

چل و سِه نفر؛

● (۳۰) مَرْدَای رامه و جِبَع، شَش

صد و بیست و یگ نفر؛

● (۳۱) مَرْدایِ مِخماس، یِگ

صد و بیست و دُو نفر؛

● (۳۲) مَرْدایِ بَیت-ئیل و عای،

یِگ صد و بیست و سِه نفر؛

● (۳۳) مَرْدایِ نَبوی دِیگه، پَنجاه

و دُو نفر؛

● (۳۴) اَوْلادِ عیلامِ دِیگه، یِگ

هزار و دُوصد و پَنجاه و چار

نفر؛

● (۳۵) اَوْلادِ حارِیم، سِه صد و

بیست نفر؛

● (۳۶) اولادِه اَریحا، سِه صد و

چل و پنج نفر؛

● (۳۷) اولادِه لود، حادید و

اونو، هفت صد و بیست و

یگ نفر؛

● (۳۸) اولادِه سِنائِه، سِه هزار و

نُه صد و سی نفر؛

● (۳۹) پیشوایو: اولادِه یدعیا از

خانوارِ یَشوع، نُه صد و هفتاد

و سِه نفر؛

● (۴۰) اولادِه اِمیر، یگ هزار و

پنجاه و دُو نفر؛

● (۴۱) اولادِ پَشْحُور، یگ هزار

و دُوصد و چل و هفت نفر؛

● (۴۲) اولادِ حارِیم یگ هزار و

هفده نفر؛

● (۴۳) لاویا: اولادِ یَشُوعَ و

قَدَمِئیل از اولادِ هودویا،

هفتاد و چار نفر؛

● (۴۴) سرُودخانا: اولادِ آساف،

یگ صد و چل و هشت نفر؛

● (۴۵) درگهوانا: اولادِ شَلُوم،

اولادِ آطیر، اولادِ طلمون،

اولادِ عَقُوب، اولادِ حَطِیطا

و اولادِ شوبای جُمْلَه یگ

صد و سی و هشت نفر؛

● (۴۶) خدمتگاری خانِه خُدا:

اولادِ صیحا، اولادِ حَسُوفَا،

اولادِ طَبَّاعُوت، (۴۷) اولادِ

قیروس، اولادِ سِیعا، اولادِ

فادون، (۴۸) اولادِ لِبانه،

اولادِ حَگابه، اولادِ شَلمای،

(۴۹) اولادِ حانان، اولادِ

گَدّیل، اولادِ گَاخَر، (۵۰)

اولادِ رِآیا، اولادِ رِصین،

اولادِ نَقودا، (۵۱) اولادِ

گزام، اولادِ عَزّا، اولادِ

فاسیح، ^(۵۲) اولادِ بیسای،

اولادِ مِعُونِیم، اولادِ

نِفُوسِیم، ^(۵۳) اولادِ بَقْبُوق،

اولادِ حَقُوفّا، اولادِ حَرْحُور،

^(۵۴) اولادِ بَصَلِیت، اولادِ

مَحِیدّا، اولادِ حَرشا، ^(۵۵)

اولادِ بَرَقوس، اولادِ سِیسِیرّا،

اولادِ تَامَح، ^(۵۶) اولادِ

نَصِیح و اولادِ حَطِیفّا؛

^(۵۷) اولادِ خِدْمَتِگَارای •

سُلَیمان: اولادِ سَوطای،

أولاده سوفرت، أولاده فریدا،

⑤⑧ أولاده یعله، أولاده

درقون، أولاده گدیل، ⑤⑨

أولاده شَفَطِیَا، أولاده حَطِیل،

أولاده پوخرت-هَصَبَائِم و

أولاده آمون.

⑥① تمام خدمتگاری خانه خدا و

أولاده خدمتگاری سُلیمان سه صد و

نود و دو نفر بود.

⑥② اینیا کسای آسته که از تِل

مِلَح، تِل حَرشا، کِرُوب، آدُون و اِمیر

أَمَد، لِيَكُنْ أَوْلَادِ بَابِهِ وَ أَصْل-و-نَسَب
خُورَه ثَابِت نَتَنِست كه آيا دَ إِسْرَائِيل
تَعْلُق دَشْت يَا نَه:

● (۶۲) أَوْلَادِهِ دِلَايَا، أَوْلَادِهِ طُوبِيَا

و أَوْلَادِهِ نَقُودَا شَشْ صَد وَ
چَل وَ دُو نَفَر.

● (۶۳) وَ از پيشوايو: أَوْلَادِهِ

حُبَايَا، أَوْلَادِهِ هَقُوصْ وَ أَوْلَادِهِ

بَرْزَلَايْ كه يَكِي از دُخْتَرُونِ

بَرْزَلَايْ جِلْعَادِي رَه خَاثُو كُدُ

وَ دَ امزُو نام ياد مُوشُد.

امی نفرا سِلْسِلَه نَسَب خُورَه (۶۴)

دَ مینکلِ کسای که دَ پُشت نامه‌ها ثَبَت
شُدَد طلب کد، لیکِن پَیدا نَتَنِست و از
وُظیفَه پیشوایی بر طرف شُد. (۶۵)

اوخته والی دَزوا گُفت که اُونَا از
مُقَدَّستَرین خوراک نَباید بُخورَه تاکه
یگ پیشوا حاضر شُدَه قد اُوریم و تُمیم
دَ بارَه ازوا تصمِیم بِگیرَه.

تمامِ جماعت جُمْلَه چل و دُو (۶۶)

هزار و سِه صد و شصت نفر بُود، (۶۷)
بغیر از غُلّاما و کنیزای ازوا که هفت

هزار و سیه صد و سی و هفت نفر
 مُوشُد. دُو صد و چِل و پَنج نفر مَرَد و
 خاتُونِ سُرودخان ام دَ جَمِ ازوا بُود. ^(۶۸)
 امِچنان اونا هفت صد و سی و شَش
 اَسپ، دُو صد و چِل و پَنج قاطر، ^(۶۹)
 چار صد و سی و پَنج اُشتر و شَش هزار
 و هفت صد و بیست اُلاغ دَشت.

^(۷۰) دَ امزُو غَیت بعضی از کُتّه
 کَلونای اُولادِ بابِه‌ها بَلدِه کارِ بازسازی
 هدیه‌ها دَد. والی یگ هزار دِرهم طِلّا،
 پَنجاه کاسه و پَنج صد و سی جوره

کالای پیشوایی دَ خزانِه خانِه خُدا هدیه
دَد. ۷۱) بعضی از کُتِه کَلونای اُولادِ
بابه‌ها پیست هزار دِرهم طِلا و دُو هزار
و دُوصد مِنا نُقره بَلدِه کارِ بازسازی دَ
خزانِه هدیه دَد. ۷۲) چیزی که باقی
مردُم دَد، پیست هزار دِرهم طِلا، دُو
هزار مِنا نُقره و شصت و هفت جوره
کالای پیشوایی بُود.

۷۳) پیشوایو، لاویا، درگه‌وانا،
سرُودخانا، بعضی مردُم عادی،
خِدمت‌گرای خانِه خُدا و باقی تمامِ

مردُمِ إِسْرَائِيلَ دَ شَارای خُو جَای-دَ-جَای
شُد.

عِزْرَا شَرِيعَت رِه دَ مَرْدُم مِیْخَانِه

امی که ماهِ هفتم رسید و بنی

إِسْرَائِيلَ دَ شَارای خُو بُود، ①

پَگِ قَوْمِ رَقْمِ یَگِ آدَم دَ اَوْرُشَلِیم دَ

مَیدَانِی پِیشِ دَرگِه اَو جَم شُد و دَ

عِزْرَا کَاتِبِ گُفَت که کِتَابِ تَوْرَاتِ

مُوسَى رِه که خُداوند دَ إِسْرَائِيلَ دَدِه

بیره. ② پَس عِزْرَا پِیشوا، کِتَابِ

تَوْرَاتِ رِه دَ پِیشِ جَمَاعَت اُورِد، دَ پِیشِ

مَرَدَا و خَاثُونُو و تَمَامِ کَسَایِ کِه شَنِیدِه
پَی مُوَبُرْد؛ اِی کار دَ رُوزِ اوّلِ ماهِ هفتم
شُد. ③ اُو اُمُو کِتَاب رِه دَ مَیدانی

پیشِ درگِه آو از صَباح‌گاه تا چاشتِ
رُوز دَ پیشِ مَرَدَا و خَاثُونُو و کَسَایِ کِه
مِیتَنِست پَی بُره خاند و تمامِ مَرْدُم
تورایِ کِتَابِ تورات رِه دَ دِقتِ گوش
گِرِفت. ④ عِزرای کاتِب دَ بِلِه یِگ

تَخْتِ بِلندِ چوبی کِه بِلدِه امزی مقصد
جور شُدَد، ایسته شُد. دَ پالوی شی
طَرَفِ راستِ مَتِّتیا، شِمَع، عَنایا، اُوریا،
حَلقیّا و مَعَسیا ایسته بُود و طَرَفِ چَپ

شی پدایاه، میثائیل، مَلکیا، حاشُوم،
حَشَبَدانه، زِکریا و مِشلام قرار دَشت.

⑤ عِزرا کِتاب ره دَ پیشِ چِیمِ تمامِ
مردُم واز کد و ازی که از پِگِ مردُم
کده باله ایسته بُود مردُم اُو ره دِید؛
وختیکه اُو کِتاب ره واز کد، تمامِ مردُم
ایسته شُد. ⑥ اوخته عِزرا خُداوند،

خُدای بزرگ ره حمد-و-ثنا گُفت و تمامِ
مردُم دِستای خُو ره باله کده دَ جوابِ
شی گُفت: ”آمین! آمین!“ و خود ره
خَم کده رُوی خُو ره دَ زمی ایشت و
خُداوند ره سَجده کد. ⑦ پِشوع،

بانی، شَرِیّا، یامین، عَقُوب، شَبَتائی،
 هودیا، مَعَسِیا، قَلِیْطَا، عَزَرِیا، یوزاباد،
 حَنان، پِلایا و لاویا تورای کِتابِ تورات
 ره بَلَدِه مَرْدُم بیان مُوکد و مَرْدُم دَ جای
 خُو ایسته بُود. ⑧ پس اونا از کِتابِ
 توراتِ خُدا خاند و تشریح کده معنی
 کد تا مَرْدُم چیزی ره که خنده شُد
 بُفامه. ⑨ اوخته نِحِمیای والی،
 عِزرای پیشوا و کاتب و لاویای که بَلَدِه
 مَرْدُم بیان مُوکد، دَ تمامِ مَرْدُم گُفت:
 ”امروز بَلَدِه خُداوند، خُدای شُمو روزِ
 مُقَدَّس آسته. پس ماتم و چخرا

نَكْنِید، "چُونِ تَمَامِ مَرْدُم، وَخْتِیکَه

تورای تورات ره شَنِید، چخرا کد. ⑩
نَحْمِیا اِدَامَه دَدَه دَزوا گُفت: "بورید،

خوراک های خوشمزه بُخورید و شربت
های شیرین وُچی کُنید و یگ مقدار دَ
کسای رِبی کُنید که بَلَدَه خُو هیچ چیز
آماده نَکده، چراکه اِمروز بَلَدَه خُداوند
مو روزِ مُقَدَّس آسته. پس غَمگی

نَبَشِید، چُونِ خوشی خُداوند قُوت شُمو
آسته. " ⑪ پس لاویا تمامِ مَرْدُم ره

آرام کد و گُفت: "چپ شَنِید، چُونِ
اِمروز روزِ مُقَدَّس آسته و شُمو نَباید

غَمگی بَشید. ” ①۲ ٬ اوخته تمامِ مردُم
رفت تا بُخوره و وُچی کنه و یگِ مقدار
دِ دیگر و ام ریی کنه و خوشحالی کُنه
بِگیره، چُون اونا کلامی ره که بَلده
ازوا تشریح شُد، فامیدد.

①۳ دِ روزِ دوّم کُنه کلونای اولادِ
بابه‌های تمامِ مردُم قد پیشوایو و لاویا
دِ پیش عزرای کاتبِ جَم شُد تا تورای
تورات ره مُطالعّه کنه. ①۴ اونا دِ
تورات نوشتّه ره پیدا کد که خُداوند دِ
وسیلّه موسیٰ امر کُدد که بنی اسرائیل

دَ دَوْرُونِ عَیْدِ مَاهِ هَفْتُمِ بایَد دَ چَپری‌ها
 زِندگی کنه ^(۱۵) و اِعلان کده دَ تمامِ
 شارای خُو و دَ اورُشَلیم جارِ بَزَنه و
 بُگیه: ”دَ تِپه‌ها بورید و شاخچه‌های
 درختِ زَیتُون، شاخچه‌های درختِ زَیتُونِ
 خودروی، شاخچه‌های درختِ گُل،
 شاخچه‌های درختِ خُرما و شاخچه‌های
 دیگه درختای بلگدار ره بیرید و
 چَپری‌ها جور کُنید، امُو رَقَم که نوِشته
 شُدِه.

^(۱۶) پس مردُم بُر شُدِه رفت و بَلَدِه
 خُو شاخچه‌ها اُورد و هر کُدم شی دَ بِلَه

بامِ خانِه خُو، دَ حَولی خُو، دَ حَولی های
خانِه خُدا، دَ مَیدانی درِگِه آو و دَ

مَیدانی درِگِه اِفرایم بَلدِه خُو چَپری ها
جور کد. ⑪۷ دَ امزی رِقَم تمامِ جماعت

که از اسیری پس اَمَدُد چَپری ها جور
کد و دَزوا جای-د-جای شُد، چُون از
زَمانِ یوشِیع باچِه نُون تا امزُو روز بَنی
اِسرائیل امی کار ره نَکدُد. پس دَ

اُونجی غَدَر خوشحالی کُتِه رُخ دَد. ⑪۸
عِزرا هر روز از روزِ اوّل تا روزِ آخِرِ
عید، از کِتَابِ تَوَراتِ خُدا میخاند.

اونا بَلدِه هفت روز عید گِرِفت و دَ روزِ

هَشْتُم یَک مَجْلِسِ مُقَدَّسِ بَرگُزار کد،
اُمُو رَقَم کِه حُکَم شُدُد.

بَنی إِسْرَائیل دَ گُناه‌های خُو إِعْتِرَاف مُونِه

۹ ① دَ رُوزِ بَیست و چارُم

اُمزی ماه، بَنی إِسْرَائیل رُوزِه گِرِفْتِه

پِلَاس پُوشِید و قد سر-و-رُوی خَاکِیر

جَم شُد. ② اوختِه کَسای کِه از نسلِ

إِسْرَائیل بُود خُود رِه از بَیگَنه‌گو جِدا

کَدِه ایستِه شُد و دَ گُناه‌های خُود خُو و

خطاهای باب‌ه‌کلونای خُو اعتراف کد.

③ اونا دَ جای خُو ایسته شد و بَلده

سه ساعت از کتابِ توراتِ خداوند،

خُدای خُو خاند و بَلده سه ساعتِ دیگه

دَ گناه‌های خُو اعتراف کده خداوند،

خُدای خُو ره پرستش کد. ④ یَشوع،

بانی، قدمیئل، شبنیا، بُنی، شربیا،

بانی و کنانی دَ بَله زینه لاویا ایسته

شد و دَ آوازِ بلند دَ پیشِ خداوند،

خُدای خُو ناله و فریاد کد. ⑤ اوخته

لاویا، یعنی یَشوع، قدمیئل، بانی،

حشیا، شربیا، هودیا، شبنیا و فِتَحیا

گُفت: ”باله شُنید و خُداوند، خُدای خُو
 ره که اَزلی و اَبَدی آسته، حمد-و-ثنا
 بُگید.“ و پِگِ ازوا گُفت: ”حمد-و-ثنا
 دَ نامِ پُر جلالِ تُو که از تمامِ سِتایش و
 حمد کده باله آسته. ⑥ تُو خُداوند
 آستی، تنها تُو. تُو آسمونا و بِلندترین
 آسمونا ره قد پِگِ لَشکر شی، زمی ره
 قد تمامِ چیزای که دَ بِلِه شی آسته و
 دریاها ره قد هر چیزی که دَ مَنِه ازوا
 آسته، خَلق کدی. تُو پِگِ ازوا ره زنده
 نِگاه مونی و لَشکرِ آسمو تُو ره
 پَرستش مونه. ⑦ آی خُداوند، تُو اُمُو

خُدا اَستی که اَبرام ره اِنْتِخاب کدی و
اُو ره از اُورِ کَلدانیا بُرو اُوردی و نام
شی ره تَبْدیل کده اِبراهیم اِشتی. ⑧
تُو قلبِ ازو ره دَ حُضُور خُو صَادِق
دیدی و قد ازو عهد بسته کدی که
سرزمینِ کِنعانیا، حِتیا، اَموریا، فِرِزیا،
یَبُوسیا و جرجاشیا ره دَ اولادِه ازو
میدی و تُو وعده خُو ره پُوره کدی،
چراکه تُو عادِل اَستی. ⑨ تُو رَنج-و-
مُصِیبتِ بابه کَلونای مو ره دَ مِصر
دیدی و ناله-و-فِرِیادِ ازوا ره دَ نَزْدِیکِ
دربای سُرْخ شَنیدی. ⑩ تُو علامَت‌ها

و مُعْجَزَه‌ها دَ خِلَافِ فِرْعَوْنِ و پِگِ
خِدمت‌گاراى شى و تمامِ مَرْدُمِ سِرْزَمِينِ
شى ظاهِرِ كَدى، چُون تُو مِيدَنِستى كه
اونا مَغْرُورانه دَ خِلَافِ بابَه‌گِلونايِ مو
رِفْتارِ مُوكَد. تُو نامِ خُورِه رُوشو كَدى
و تا اِمروز باقى اَسته. ^(۱۱) تُو دريا ره
دَ پيشِ رُوى ازوا دُو شَقِ كَدى تا اونا
از مِينَكِلِ دريا دَ خُشكى تير شُد،
لِيَكِنِ كَساى ره كه اونا ره دُمبالِ مُوكَد
دَ غُوجِى دريا اندَخْتى، رَقْمِى كه يگِ
سنگِ ره دَ آوِ غُوجِ پورته كنى. ^(۱۲) تُو
اونا ره دَ رُوزِ دَ وَسِيلَه سَتُونِ آوَر و دَ

شاو دَ وسیله سْتُونِ آتَشِ راهنمایی
 کدی تا راهی ره که اونا باید دَزشی
 مورفت بَلَدِه ازوا روشو کنی. ^(۱۳) تُو دَ
 کوه سِینا تاه اَمَدِه قد ازوا از آسمو
 توره گُفتی و قانونای دُرُست،
 هِدایت‌های بَرحق و دِسْتُورا و احکامِ
 نیک ره دَزوا دَدی. ^(۱۴) تُو روزِ آرامِ
 مُقَدَّس خُو ره دَزوا شِنَخْتندی و احکام،
 دِسْتُورا و شریعت ره دَ وسیله خِدْمَت‌گار
 خُو مُوسی دَزوا دَدی. ^(۱۵) تُو دَ وختِ
 گُشنَگی ازوا از آسمو بَلَدِه ازوا نان
 دَدی و دَ غِیتِ تُشَنگی ازوا از قاده

بَلَدِه اَزوا آو بُر کدی؛ تُو دَزوا گُفتی که
دَ سرزَمینی داخِل شُنه و تَصَرُف کنه
که تُو قَسَم خورده بُودی که دَزوا
میدی. ①⑥ لیکن اُونَا، یعنی

بابه کَلونای مو مغرُورانه رفتار کده کَلّه
شَخی کد و از احکام تُو اطاعت نکد.
①⑦ اُونَا از آید نَشُد و کارای عجیبی
ره که دَ مینکلِ اَزوا انجام ددی از یاد
خُو بُرد و دَ عِوَض شی کَلّه شَخی کده
بَلَدِه خُو رهبر تعیین کد تا پس دَ مِصر
رفته دَ غُلامی خُو اِدامه بَدیه. لیکن تُو
که خُدای بَخشِنده، پُر فیض و رحیم

آستی، دیر قار مُوشی و مهربانی تُو

غدر کلو یه، اونا ره ایله نکدی. ①۸

حتیٰ وختیکه اونا بلده خو گوسله

ریختنده شده جور کد و گُفت، 'اینمی

خُدای شمو آسته که شمو ره از مصر

بُرو اُورد' و غدر توهین کُته کد، ①۹

تُو از رُوی رحمتِ بزرگ خو اونا ره دَ

بیابو ایله نکدی و سئونِ اُور که اونا ره

دَ راه راهنمایی مُوکد دَ روز ازوا دُور

نشد و سئونِ آتش که دَ شاو راهی ره

که اونا دز شی مورفت بلده ازوا روشو

مُوکد ام اونا ره ایله نکد. ②۰ تُو روح

نیک خُو ره بَلَدِه هِدایتِ ازوا دَدی و
 «مَن» خُو ره از دانِ ازوا دِریغ نَکدی و
 بَلَدِه تُشَنگی ازوا دَزوا آو دَدی. ②۱ تُو
 اُونَا ره چَل سال دَ بیابو پرورِش کدی و
 اُونَا دَ هیچ چیز مُحتاج نَشُد؛ کالای
 ازوا کُهنه-و-فرسُوده نَشُد و پایای ازوا
 آماس نَکد. ②۲ تُو مَمَلکَتِها و قَومِها
 ره دَزوا تسلیم کدی و هر گوشه امزی
 سرزمی ره نصیبِ ازوا کدی؛ پس اُونَا
 سرزمینِ سیحون پادشاهِ حِشبون و
 سرزمینِ عوج پادشاهِ باشان ره تَصَرُف
 کد. ②۳ تُو اولادِ ازوا ره رقمِ

ستاره‌های آسمو گلو کدی و اونا ره دَ
سرزمینی اوردی که دَ بابه‌گلونای ازوا
گفتدی داخل شنه و اُو ره تَصْرُف کنه.

پس اولاده ازوا داخل شد و امُو (۲۴)

سرزمی ره تَصْرُف کد و تُو مردُمای
امزو سرزمی، یعنی کِنعانیا ره دَ پیشِ
ازوا شکست ددی و پادشایو و

باشنده‌های امزو سرزمی ره دَ دِستِ
ازوا تسلیم کدی تا هر کاری که دِل
ازوا شد دَ حقِ ازوا کنه. (۲۵) اونا

شارای دیوالدار و زمینای حاصلخیز ره
تَصْرُف کد و خانه‌های پُر از مال-و-

دَوْلَت، چاه‌های کنده شُدِه، باغای
 انگُور، باغای زیتُون و درختای میوه‌دارِ
 بے حساب ره دَ دِست اُورد و خورده
 سیر و چاق شُد و خودون ره قد
 نِعمت‌های بزرگ تُو خوشحال کد. (۲۶)
 باوجودِ امزیا اونا ناطاعتی کده دَ
 خِلاف تُو شورِش کد و سُون شریعت تُو
 پُشت خُو ره تاو دده انبیای تُو ره که
 اونا ره اخطار میدد تا پس سُون ازتُو
 بییه کُشت و دَز تُو غدر توهین کُنه
 کد. (۲۷) اوخته تُو اونا ره دَ دِستِ
 دُشمنای ازوا تسلیم کدی که دُشمنای دَ

بِلَه ازوا ظُلْم-و-سِتَم کد. لیکن دَ وختِ
 شِکَنجه شُدون خُو اُونَا دَ پیش تُو ناله-
 و-فریاد کد و تُو از آسمو شِنیدی و
 مُطابقِ رَحمت های بزرگ خُو بِلده ازوا
 نِجات دِهِندهها ددی و نِجات دِهِندهها
 اُونَا ره از دِستِ دُشمنای ازوا نِجات
 دَد. ۲۸ مگم امی که اُونَا آرام شُد،
 اُونَا بسم دَ حُضُور تُو شرارت کد و تُو
 اُونَا ره دَ دِستِ دُشمنای ازوا ایله کدی
 تا دَ بِلَه ازوا حُکمرانی کنه؛ ولِے بازَم
 وختیکه اُونَا پس تاو خورد و دَ پیش تُو
 ناله-و-فریاد کد، تُو از آسمو شِنیدی و

بار بار اونا ره دَ مُطابقِ رَحمت های
 بزرگ خُو نجات ددی. (۲۹) تُو اونا ره
 اخطار ددی تا پس سُون شریعت خُو
 بیرِی، ولِی اونا مغرورانِه رفتار کد و
 از احکام تُو اطاعت نکد، بلکه دَ
 خلافِ دستورای تُو که دَ وسیله انجام
 دَدونِ ازوا انسان زنده مومنه، گناه
 کد. اونا از سرِتمبگی پُشت خُو ره
 سُون تُو دور دَد و کله شخی کده از آید
 نشُد. (۳۰) تُو سالهای کلو دَ برابرِ ازوا
 صبر-و-حوصله کدی و اونا ره دَ وسیله
 روحِ خُو از طریقِ انبیای خُو اخطار

دَدی، وَلے اُونَا گوَش نَکد. امزی خاطر
 تُو اُونَا رِه دَ دِسْتِ قَوْمِهای سرزمینای
 دیگه تسلیم کدی. ^(۳۱) لیکن از رُوی
 رَحمتِ بزرگ خُو، اُونَا رِه بکَلّی از بَین
 نَبَرْدی و ایلَه نَکدی، چُون تُو خُدای
 پُرْفِیض و رَحیم اَسْتی. ^(۳۲) پس آلی آی
 خُدای مو، آی خُدای بزرگ و تَوانا و
 باهِیبت که عَهد و رَحمت خُو رِه نِگاه
 مُونی، تمامِ سَخْتی-و-مُصِیبتی که دَ
 بِلَه اَزمو، دَ بِلَه پادشایون مو، کُتّه
 کَلونای مو، پیشوایون مو، انبیای مو،
 بابَه کَلونای مو و تمامِ قَوْم تُو از زَمَانِ

پادشایونِ آشور تا امروز آمده، نیل که

دَ نظر تُو کَم بیه. (۳۳) دَ بارِه تمامِ

امزی چیزا که دَ بِلِه مو آمده تُو عادلِ

آستی، چراکه تُو صادقانه عمل کدی،

ولے مو شیرانه رفتار کدی. (۳۴)

پادشایو، کُتِه کلونا، پیشوایو و

بابه کلونای مو شریعت تُو ره دَ جای

نُورِد و دَ احکام و اخطاری که دَزوا

دَدی، گوش نَدَد. (۳۵) حتّی دَ مَمَلکَتِ

خودون خُو دَ غیتی که نِعمتای غدر

دَزوا بخشیدی و سرزمینِ کُتِه و

حاصلخیز ره دَ پیشِ ازوا قرار دَدی،

اُونَا تُو ره خِدمت نَکد و از کارای
 شیریرانه خُو دِست نَکشید. ^(۳۶) اینه،
 مو اَمروز ام غُلام اَستی؛ اَره، مو دَ
 سرزمینی که تُو دَ بابَه کَلونای مو دَدی
 تا اُونَا از میوه شی لَذت بُره و چیزای
 خُوب شی ره بُخوره، غُلام اَستی. ^(۳۷)
 و حاصِلِ پَریمون شی بَلَدَه پادشایونی
 موره که تُو بخاطرِ گُناه های مو دَ بَلَه
 مو قرار دَدی؛ اُونَا دَ بَلَه جِسَم های مو
 و دَ بَلَه چارپایای مو دَ خاستِ دِل خُو
 حُکمرانی مُونه و مو سخت دَ مُصِیبت-
 و-پَریشانی گِرِفَتار اَستی.

مردم عهد و قسم مونه

③۸ پس بخاطرِ پگِ امزی کارا مو

یگِ عهدِ محکم بسته کده نوشته

مُونی و کُته گلونا، لاویا و پیشوایون

مو دَ بِلَه ازو مَهر مونه.

• ۱) کسای که دَ بِلَه عهدنامه

مَهر مونه اینیا آسته:

• نِحِمیای والی باچه حَکلیا و

صِدِقیّا، ② سِرایا، عَزَریّا،

اِرمیا، ③ پَشْخُور، اَمَریّا،

مَلَكِيَا، ④ حَطُوش، شَبَنِيَا،

مَلُوك، ⑤ حَارِيم، مَرِيْمُوت،

عُوبَدِيَا، ⑥ دَانِيَال، گِنْتُون،

بَارُوك، ⑦ مِشْلَام، آيَا،

مِيَامِين، ⑧ مَعَزِيَا، بِلجای

و شِمَعِيَا؛ امی نفرا پیشوايو

بُود.

● ⑨ از لاويا: يَشُوعَ باچه

اَزَنِيَا، بَنُوي از باچه‌های

حِينَادَاد، قَدَمِيئِيل ⑩ و

بِرَارُونِ لاوی ازوا: شَبَنِيَا،

هُودِيَا، قَلِيْطَا، پَلَايَا، حَانَان،

⑪ میگاه، رِحوب، حَشِیّا،

⑫ زَکُور، شَرِیّا، شَبَنیا، ⑬

هُودیا، بانی و بَنِینو.

● ⑭ از کُتّه کلونای مردُم:

فرعوش، فَحَت-موآب،

عیلام، زُتو، بانی، ⑮ بُنی،

عَزْگاد، بابای، ⑯ اَدونیا،

بَغوای، عَادین، ⑰ اَطیر،

حَزقیّا، عَزُور، ⑱ هُودیا،

حاشُوم، بیصای، ⑲ حارِیف،

عَناتوت، نیبای، ⑳

مَکِپِیَاش، مِشْلام، حَزیر، ㉑

مِشِيزَبَّئِيل، صَادُوق، يَدُّوع،

۲۲) پَلَطِيا، حانان، عَنایا، ۲۳)

هُوشِيع، حَنَيا، حَشُوب، ۲۴)

هَلُوحِيش، پِلحا، شَوِيق، ۲۵)

رَحُوم، حَشَبَنیا، مَعَسیا، ۲۶)

أَخیا، حانان، عانان، ۲۷)

مَلُوك، حارِیم و بَعنه.

۲۸) باقی مردُم، پیشوایو، لاویا،

درگه‌وانا، سُرودخانا، خِدمتگرای خانِه

خُدا و تمامِ کسای که خود ره از

مردُمای سرزمین های بیگنه جدا کده و

دَ شَرِيعَتِ خُدا چسپَنده، قد خاتُونو،

باچه‌ها و دُخترُون خُو، یعنی پگِ

کسای که توانایی پی بُردو ره دَره، ^(۲۹)

قد برارون خُو، یعنی قد کُته‌گلونای خُو

یگجای شُنه و قَسم اَندخته بُگیه:

‘نالت دَ کسی که مُطابقِ شَرِيعَتِ خُدا

که دَ وَسِیلَه مَوْسَی خِدْمَتگارِ خُدا دَدِه

شُدِه، رفتار نَکنه و از تمامِ احکام،

دَسْتُورا و قَوانینِ خُداوند، خُدای مو

إِطَاعَتِ نَکنه. ^(۳۰) مو دُخترُون خُو ره دَ

مَرْدُمای امزی سرزمی نَمیدی و

دُخترُونِ ازوا ره بَلَدِه باچه‌های خُو

نَمِیگیرِی. ③۱ اگه مردُمای امزی

سرزمی دَ روزِ آرام مال-و-اَسباب یا
غَلّه-و-دانه بَلدِه سَودا کدو بیرِه، مو دَ
روزِ آرام و دَ دِیگه روز های مُقَدَّس
ازوا نَمیخَری. مو دَ سالِ هفتم زمین
خُورِه کِشت نَمونی و پِگِ قرضای خُورِه
معاف مونی. ③۲ مو دَ بِلِه خُورِه

مَسئولیت قرار میدی که یگِ سِوَم یگِ
مِثقال نُقرِه هر سال میری تا بَلدِه خِدمت
های خانِه خُدای مو اِستِفاده شُنه: ③۳

بَلدِه نانِ حُضُورِ خُداوند، بَلدِه هدیه
غَلّه-و-دانه دایمی و قُربانی سوختنی

دایمی، بَلَدِه روزای آرام، بَلَدِه ماه های
نو، بَلَدِه عید های تعیین شده، بَلَدِه
هدیه های مُقَدَّس، بَلَدِه قُرْبانِی های
گناه تا بَلَدِه مَرْدُمِ اِسْرائیل کِفاره شُنه و
بَلَدِه تمامِ کارای دِیگِه خانِه خُدای مو.

۳۴ مو امچنان دَ بَینِ پیشوایو، لاویا و

مَرْدُم بخاطرِ هدیه کدونِ چِیو پِشک
اندختی تا اُو ره دَ خانِه خُدای مو دَ
مُطابقِ اَوْلادِ بابِه های خُو هر سال دَ

وختِ مُعینِ شی بیرِه و تا دَ بَلِه

قُرْبانگاهِ خُداوند، خُدای مو سوختنده
شُنه، اُمُو رَقم که دَ توراتِ نوشته یِه.

۳۵) مو عهد مُونی که نَوَبَرِ حاصِلاتِ

زَمینِ خُو و نَوَبَرِ میوه‌های پَگِ دِرختای

خُو ره هر سال دَ خانِه خُداوند میری ۳۶)

و باچه‌های اوّلباری و اوّلباری حیوانای

خُو ره ام، اُمُو رقم که دَ توراتِ نوشته

یه، یعنی اوّلباری‌های گاوو و

گوسپندوی خُو ره دَ خانِه خُدای خُو

بَلَدِه پیشوایونی میری که دَ خانِه خُدای

مو خِدمتِ مُونه. ۳۷) علاوه ازی،

اوّلینِ خَمیرِ غَلّه و هدیه‌های خُو ره قد

میوه‌های پَگِ دِرختا، شیره انگُور و

روغونِ زیتُونِ بَلَدِه پیشوایو دَ اُتاق‌های

خانه خُداي خُو ميري و دَه-يگ هاي
 زمين خُو ره بَلدِه لاويا مِیدی، چراکه
 لاويا دَه-يگ ره دَ تمامِ شارای که مو
 کِشت-و-کار مونی جَم مونه. ^(۳۸) و
 غَيتِيکه لاويا دَه-يگ ره جَم مونه، يگ
 پيشوا از اولادِ هارون ام قد ازوا بَشه
 و لاويا دَه-يگِ امزُو دَه-يگها ره دَ
 خانه خُداي مو دَ اُتاقهاي ذخيره-خانه
 بيره، ^(۳۹) چُون اِسرائِيليا و لاويا بايد
 هديه هاي غَلّه-و-دانه، شيرِه انگور و
 روغونِ زَيْتون ره دَ اُتاق هاي ذخيره-
 خانه ميُورد، دَ جايي که ظرفاي جايگاهِ

مُقَدَّس قرار دَرِه و پیشوایو، درگه‌وانا و
سرودخانا بُود-و-باش دَرِه. مو دَ بارِه
خانه خُداي خُو غَفَلَت نَمُونی. ”

مردُم اورُشلیم کلو مُوشه

۱ ۱ ۱ اوخته رهبرای مردُم دَ
اورُشلیم جای-دَ-جای شُد و باقی مردُم
دَ بَین خُو پَشک اَنَدخت تا از هر دِه
خانوار یگ شی ره دَ شارِ مُقَدَّس
اورُشلیم بَلَدِه زِندگی کدو بیرِه و نُه
خانوارِ باقی‌مَندِه دَ شارای خودون خُو
بُمنه. ۲ ۲ ۲ مردُم از تمامِ کسای که

حاضر شد داوطلبانه د اورشلیم زندگی
کنه قدردانی کد.

③ اینیا رهبرای ولایت آسته که د
اورشلیم ششت -- باقی بنی اسرائیل،
پیشوایو، لاویا، خدمتگارای خانه خدا
و اولاده خدمتگارای سلیمان هر کس د
خانه-و-ملک و شار خو د شارای یهودا
جای-د-جای شد؛ ④ ولے بعضی
اولاده یهودا و اولاده بنیامین د
اورشلیم مند --

● از اولادِ یهودا: عتایا باچه

عُزِیا، باچه زِکریا، باچه اَمَریا،

باچه شِفَطِیا، باچه مَهَلَلِئیل

یکی از اولادِ فارِص؛ ⑤ و

مَعَسِیا باچه بارُوک، باچه

کُلحوزِه، باچه حَزَیا، باچه

عَدایا، باچه یویا رِیب، باچه

زِکریا، اولادِ یگ شیلونی.

⑥ پگِ اولادِ فارِص که دَ

اورشَلیم جای-د-جای شُد، چار

صد و شصت و هشت نفر

مردای دلیر-و-قوی بُود.

● ۷ از اولادِ بنیامین: سَلَو

باچه مِشَلَام، باچه یوَعید،

باچه پِدایاه، باچه قولایا، باچه

مَعسیا، باچه اِیتِئیل، یکی از

اولادِ اِشعیا، ۸ و قوماي

شی جَبای و سَلای، جُمْلَه نُه

۹ صد و بیست و هشت نفر.

یوئیل باچه زِکری کِثَه ازوا

بُود و یهُودا باچه هَسینُواه دَ

رهبری شارِ نفرِ دوّم بُود.

● ۱۰ از پیشوایو: یِدَعیا باچه

یویاریب؛ یاکین؛ ۱۱ سِرایا

باچه حَلْقِیا، باچه مِشْلام،
باچه صادوق، باچه مِرایوت،
یکی از اولادِه اَخِیطُوب کُتِه
خانِه خُدا ❶❷ و بِرارونِ ازوا
که کارای خانِه خُدا ره انجام
میدَد، هشت صد و بیست و
دو نفر. عَدایا باچه یروحام،
باچه پَللیا، باچه اَمصی، باچه
زَکریا، باچه پَشخُور یکی از
اولادِه مَلکیا ❶❸ و بِرارونِ
ازو که کُتِه کَلونای اولادِ
بابه‌ها بُود، دُو صد و چل و

دُو نفر. عَمَشِسای باچه
عَزْرَئیل، باچه أَخزای، باچه
مِشَلِّیموت، یکی از اولادِه
اِمیر ^(۱۴) و برارونِ ازو که
مَرْدای قوی-و-دلیر بُود، یگ
صد و بیست و هشت نفر؛ و
زَبَدِیَّیل باچه هَگِدولیم کُتِه
ازوا بُود.

● ^(۱۵) از لاویا: شِمَعیا باچه
حَشُوب، باچه عَزْرِیقَام، باچه
حَشَبیا، یکی از اولادِه بُنّی؛
^(۱۶) و شَبِتای و یوزاباد

کټه کلونای لاویا که سرپرست

کارای بُرونی خانِه خدا بُود؛

و مَتَنیا باچه میکاه، باچه (۱۷)

زیدی، یکی از اولادِه آساف

که ستایش، شُکرگزاری و دُعا

ره رهبری مُوکد؛ و بَقْبُقیا که

دَ مینکلِ برارون خُو بعد از

رهبر نفرِ دوّم بُود؛ و عبدا

باچه شَمُوَع، باچه جلال، یکی

از اولادِه یدوئُون. (۱۸) تعدادِ

پگِ لاویا دَ شارِ مُقَدَّس دُو

صد و هشتاد و چار نفر بُود.

● (۱۹) از درگه‌وانا: عَقُوب،

طلمون و برارونِ ازوا که دَ
درگه‌ها پیره‌داری مُوکد، یگ
صد و هفتاد و دُو نفر.

(۲۰) باقی اسرائیلیا، پیشوایو و
لاویا هر کُدم شی دَ مُلک-و-جای خُو دَ
شارای یهُودا مَند. (۲۱) خِدمتگاری
خانِه خُدا دَ بِلندی عوفِل جای-د-جای
شُد و صِیحا و جِشفا کِئِه خِدمتگاری
خانِه خُدا بُود.

(۲۲) کِئِه لاویا دَ اورُشلیم عُزّی باچه

بانی، باچه حَشِیّا، باچه مَتَنیا، باچه
مِیکاه یکی از اولادِه آساف بُود که
رهبرِ سرودخانا دَ خدمتِ خانه خدا بُود.
②③ از طرفِ پادشاه دَ بارِه سرودخانا
یگ حکم شُد که مربوطِ خرچِ روزانه
ازوا موشد.

②④ فِتَحیا باچه مِشیزبَیل یکی از
اولادِه زارح باچه یهُودا دِست شنده
پادشاه بُود و دَ بارِه تمامِ مَسْئله های
مردُم از طرفِ پادشاه مَسْئُولیت دشت.

②⑤ دَ بارِه آغیلا و زمینای ازوا،

بعضی مردمِ یهودا دَ اینی جای‌ها جای-

د-جای شد: دَ قَرِیت-أربع و آغیلای

شی، دَ دِیبون و آغیلای شی، دَ

یَقْبَصِئیل و آغیلای شی، ^(۲۶) دَ

یَشُوعَ، دَ مولاده، دَ بَیت-فَالِط، ^(۲۷) دَ

حَصْر-شُوعال، دَ بَئیرِشَبَع و آغیلای

شی، ^(۲۸) دَ صِقْلَگ، دَ مِکونا و

آغیلای شی، ^(۲۹) دَ عین-رِمّون، دَ

صُرعه، دَ یَرْمُوت، ^(۳۰) دَ زانوح، دَ

عَدْلَام و آغیلای ازوا، دَ لَاحِیش و

زَمینای شی و دَ عَزِیقَه و آغیلای شی.

دَ امزی رقم اونا از بَئیرِشَبَع تا دَرّه هِنّوم

جای-د-جای شد.

بعضی مردمِ بنیامین دَ جَبَع، ^{۳۱}

مِخماس، عَیا، بَیت-ئیل و آغیلای

شی، ^{۳۲} عَناتوت، نوب، عَننِیاه، ^{۳۳}

حاصور، رامه، گَتایم، ^{۳۴} حادید،

صِبوَعیم، نِبَلّاط، ^{۳۵} لود، اونو و دَرّه

صَنعتِگرا جای-د-جای شد.

و بعضی دِسته های لاویا که دَ ^{۳۶}

یهُودا زندگی مُوکد رفته دَ منطقه

بنیامین جای-د-جای شد.

پیشوایو و لاویای که از اسیری پس د اورشلیم آمد

- ۱۲ ① پیشوایو و لاویای که قد
زِروبا بِل باچه شِئَلتِیَیل و یِشوعَ پس
آمَدَد، اینیا آسته: سِرایا، اِرمیا، عِزرا،
② اَمَریا، مَلوک، حَطُوش، ③
شِکِنیا، رَحُوم، مِریموت، ④ عِدّو،
گِنتوی، اَبیا، ⑤ میامین، مَعَدیا،
بِلگاه، ⑥ شِمَعیا، یویاریب، یَدَعیا،
⑦ سَلو، عاموق، حِلْقیا و یَدَعیا. امی
نفرا رهبرای پیشوایو و همکارای ازوا

دَ زَمَانِ یَشُوعَ بُود.

⑧ از لاویا: یَشُوعَ، بَنُوی،

قَدَمِئیل، شَرِیبا، یَهُودا و مَتَنیا که قد

همکارای خُو مسئُولِ سُرودهای

شُکرگزاری بُود؛ ⑨ و بَقْبَقیا و عُنّی

همکارای ازوا که رُوی دَ رُوی ازوا

بَلَدِه خِدْمَت ایسته مُوشُد.

⑩ یَشُوعَ آتِه یویاقیم بُود، یویاقیم

آتِه الیاشیب، الیاشیب آتِه یویاداع، ⑪

یویاداع آتِه یوناتان و یوناتان آتِه یَدُوع.

⑫ دَ زَمَانِ یُوباقِیم کُتّه کَلونای

أولادِ بابّه‌های پیشوایو اینیا بُود:

• از أولادِ بابّه سِرایا، مِرایا؛

• از أولادِ بابّه اِرمیا، حَنّیا؛

• ⑬ از أولادِ بابّه عِزرا،

مِشْلام؛

• از أولادِ بابّه اَمَریا، یهوحانان؛

• ⑭ از أولادِ بابّه مَلُوک،

یوناتان؛

• از أولادِ بابّه شِبنیا، یوسُف؛

● ۱۵ از اولادِ باپہ حاریم،

عَدْنَا؛

● از اولادِ باپہ مِرایوت،

حِلْقای؛

● ۱۶ از اولادِ باپہ عِدّو،

زِکریا؛

● از اولادِ باپہ گِنتون، مِشْلَام؛

● ۱۷ از اولادِ باپہ آبیَا، زِکری؛

● از اولادِ باپہ مِنیامین و

موَعَدیا، پِلطای؛

● ۱۸ از اولادِ باپہ بِلگاہ،

شَمُوع؛

• از اَوْلَادِ بَابِه شَمَعِیَا،

یهوناتان؛

• ۱۹ از اَوْلَادِ بَابِه یویاریب،

مَتَنای؛

• از اَوْلَادِ بَابِه یَدَعِیَا، عَزّی؛

• ۲۰ از اَوْلَادِ بَابِه سَلّای،

قَلّای؛

• از اَوْلَادِ بَابِه عاموق، عِبر؛

• ۲۱ از اَوْلَادِ بَابِه حَلْقِیَا،

حَشَبِیَا

• و از اَوْلَادِ بَابِه یَدَعِیَا، نِتَنَعِیل.

۲۲ دَ زَمَانِ إِيَاشِيبَ، يَهُوِيَادَاعَ،
 يُوَحَانَانَ وَ يَدُّوعَ نَامِ كُتَه كَلُونَايِ أَوْلَادِ
 بَابَه‌هَایِ لَایوِیَا وَ پِیشَوایو ثَبِت شُد؛ اِی
 کَار دَ دَوْرُونِ پَادشاهی داریوشِ فارسی
 رُخ دَد. ۲۳ نَامِ کُتَه کَلُونَايِ أَوْلَادِ
 بَابَه‌هَایِ لَایوِیَا دَ کِتَابِ تَارِیخِ تَنهَا تَا
 رُوزایِ زَندگیِ یُوَحَانَانَ بَاچَه إِيَاشِيبَ
 ثَبِت شُد. ۲۴ کُتَه کَلُونَايِ لَایوِیَا اِینِیَا
 بُود: حَشَبِیَا، شَرِیْبَا، یِشُوعَ بَاچَه
 قَدَمِیئیلِ وَ هَم‌کَارایِ اَزوَا کِه رُویِ دَ
 رُویِ اَزوَا اِیستَه مُوشُد وَ حَمْد-و-ثَنَا
 گُفتَه شُکرگُزاریِ مُوکَد؛ اُونَا مُطَابِقِ

أَمْرٍ دَاوُودَ مَرْدٍ خُدا دِستِه دِستِه رُوی دَ

رُوی یِگدِیگِه خُو ایستِه مَوْشُد. (۲۵)

مَتَنیا، بَقْبُقیا، عوبَدیا، مِشْلام، طلمون

و عَقُوب درگه وانا بُوَد و از ذَخیره-

خانه‌های که دَ نزدیکِ درگه‌ها بُوَد

نِگاهوانی مُوکد. (۲۶) امی نفرا دَ زمانِ

یویاقیم باچه یِشُوعَ، اُولادِه یوصاداق و

دَ زمانِ نِحِمیای والی و عِزرای پیشوا و

کاتبِ خِدْمَت مُوکد.

وَقَفْ کَدونِ دیوالِ اورُشَلیم

دَ غَيْتِ وَقَفِ كَدُونِ دِيوَالِ (۲۷)

اورُشَلیم اُونَا لاویا ره از تمامِ جای های
که زِندگی مُوِکد، سُرَاغ کده دَ اورُشَلیم
اُورْد تا وَقَفِ کَدُونِ دِيوَالِ اورُشَلیم ره
قد خوشحالی، قد سُرودهای

شُکرگزاری و قد سَنج و بَرِبط و چَنگ
جشن بِگیره. (۲۸) پس دِسته های

سُرودخانا از گِردوِبرِ اورُشَلیم و از
آغیلای نِطوفاتیا جَم شُد، (۲۹) امِچنان
از بَیت-جِلجال و از منطقه های جِبَع و
عَزْمَوَت، چُون سُرودخانا بَلَدِه خُو دَ
گِردوِبرِ اورُشَلیم آغیلا آباد کُدد. (۳۰)

پیشوایو و لاویا اوّل خودون خُورِه پاک
کد، و بعد ازو مراسِمِ پاک کدون
مردُم، درگه‌ها و دیوال ره دَ جای اُورد.

③۱ اوخته ما کُته‌کلونای یهُودا ره

دَ بِلِه دیوال اُوردُم و دُو دِستِه کُته
سرُودخانا ره بِلِدِه شُکرگزاری تعین
کدُم. یگ دِستِه ازوا طرفِ راست
حَرَکت کده دَ بِلِه دیوال سُون درگه
خاک‌انداز رفت ③۲ و از پُشتِ ازوا

اینی نفرا رِبی شُد: هوشَعیا، نِیم
کُته‌کلونای یهُودا ③۳ قد عَزَریا، عِزرا،

مِشْلَام، ^(۳۴) یَهُودَا، بَنِیَامِین، شِمَعِیَا و

اِرْمِیَا؛ ^(۳۵) اِمِچُنَان بَعْضِی بَاچَه‌های

پیشوایو قد شیپورها: زَکَرِیَا بَاچَه

یُونَاتَان، بَاچَه شِمَعِیَا، بَاچَه مَتَنِیَا، بَاچَه

مِیکَایَا، بَاچَه زَکَّوْرِیْکِی از اَوْلَادِه

آسَاف ^(۳۶) و هَمکارای شی شِمَعِیَا،

عَزْرَئِیل، مِلَلای، جِلَلای، مَاعای،

نِتَنئِیل، یَهُودَا و حَنَانِی قَدْ آلَاتِ

مُوسِیقِی کِه دَاوُود مَرَدِ خُدا هِدایت

دَدَد؛ و عِزْرَای کَاتِبِ پِیشِ پِیشِ اَزوا

مورفت. ^(۳۷) وَخْتِیکِه اُونَا دَ درگِه

چشمه رَسید، مُسْتَقِیم از زِبَنه‌های شَارِ

داوود دَ سربَلکی دیوال باله رفت و از
بَله خانه داوود تیر شُده تا درگه آو
طرفِ شَرَق پیش رفت.

③۸ دِسْتِه دوّم شُکرگُزاری طرفِ

چَپ حَرکت کد و ما قد نِیمِ مردُم دَ بَله
دیوال از پُشتِ ازوا رفتُم. مو از بُرج
تَنُور دَ دیوالِ بَرْتُو تیر شُدی، ③۹ بعد
ازو از بَله درگه اِفرایم، درگه پِشاناه،
درگه ماهی، بُرجِ حَنَنَیل و بُرجِ صَد تا
درگه گوسپند و رفتی؛ و اونا دَ درگه
پیره دارا ایسته شُد. ④۰ اوخته هر دُو

دِستِه که شُکرگزاری مُوکد دَ خانِه خُدا
ایسته شُد و ما و نِیم کُتِه کَلونای که قد
ازمه بُود، ام ایسته شُدی. ^(۴۱)

پیشوایو یعنی اِلِیاقِیم، مَعسیا،
مِنیامِین، مِیکایا، اِلِیوعینای، زِکریا و
حَنیا که دَ دِست خُو شیپورها دَشت ^(۴۲)
و مَعسیا، شِمعیّا، اِلِعازار، عُزّی،
یوحانان، مَلکیّا، عیلام و عازر ام
ایسته شُد؛ و سُرودخانا دَ رهبری

یَزَرَحیا سُرود میخاند. ^(۴۳) دَ امز و روز
مَرْدُم قُربانی‌های کَلو تقدیم کده
خوشحالی کد، چُون خُدا اُونا ره

خوشحال کُدد و خوشی کُته دَدَد؛
خاتُونو و بچکِیچا ام خوشحالی مُوِکد
و آوازِ خوشحالی اورُشَلیم از جای‌های
دُور شَنِیده مُوشُد.

④ دَ امزُو روز چنَدین مَرَد تعین
شُد تا مَسئُول اُتاق‌های ذَخیره بَلَدِه
هَدیه‌ها، نَوَبَر حاصِلات و دَه-یگ‌ها
بَشَه و دَ امزُو اُتاق‌ها حِصّه‌های
پیشوایو و لاویا ره از زمینای شارا
مُطابقِ حُکمِ شریعت جم کَنه، چُون
مَرَدُمِ یهُودا از پیشوایو و لاویای که
بَلَدِه خِدْمَت ایسته مُوشُد، خوش بُود.

پیشوایو و لاویا خدمتِ خُدای خُو ④۵

ره مُوکد و مَراسِمِ طَهَارَتِ ره دَ جای
میوُرد؛ اُمُو رَقَمِ سُرودخانا و درگهوانا
ام مُطابِقِ اَمْرِ داوُود و باچِه شی

سُلیمان وَظیفَه خُو ره اَنجام مِیدَد. ④۶

چُون از زَمَانِ داوُود و آساف یَعنی از
قَدیم رهبرای سُرودخانا و جُود دَشته و
سُرودهای سِتایشی و شُکرگزاری بَلَدِه
خُدا خانده مُوشُدِه. ④۷ دَ زَمَانِ

زِروباِیل و زَمَانِ نَحِمیا پَگِ اِسرائیل
خَرچِ روزانِه سُرودخانا و درگهوانا و
دیگِه لاویا ره بَلَدِه ازوا مِیدَد. وَخَتیکِه

أُونا تقسیمِ لاویا ره بَلَدِه ازوا میدد،
لاویا از تقسیمِ خُویگ حصّه شی ره د
أولاده هارون یعنی د پیشوایو میدد.

بیگنه‌گو از اسرائیلیا جدا موشه

۱۳ ① أُونا د امزو روز از کتابِ
مُوسی د حالیکه مردُم گوش می‌گرفت
خاند و نوشتِه ره پیدا کد که مُوگفت،
عمونیا و موآبیا هرگز باید د جماعتِ
خُدا داخل نشنه، ② چراکه أُونا د دَمِ
راهِ بنی اسرائیل قد نان و آو نمَد، بلکه
بلعام ره د ضِدِ ازوا کرا کد تا أُونا ره

نَالَتْ كَنه، لِيَكِنْ خُدای مَو نَالَتْ رَه دَ

بَرَکَت تَبْدِيل کد. ③ وَخْتی مَرْدُم

تَوْرَای تَوْرَات رَه شَنِید، اَوْنَا تَمَامِ

مَرْدُمای بِيگَنه رَه از إِسْرَائِيلِيَا جَدَا کد.

④ پِيش اَمزِي کَارِ اِلْيَاشِيبِ پِيشُوا

مَسْئُولِ اُتَاقِهای ذَخِيرَه خانَه خُدای مَو

تَعْيِين شُدْد؛ اُو نَزْدِيکَانِه طَوِيَا بُود ⑤

و بَلَدِه اَزْوَیگِ اُتَاقِ کُتَه رَه آمَادِه کُدد

کِه پِيش اَزْوَ دَ مَنِه اَمزُو اُتَاقِ هَدِيَه های

غَلَّه-و-دَانِه، مَوَادِ خُوشْبُوی، ظَرَفَا و

دَه-یگِ گَنْدُم، شَرَابِ اَنگُور و رُوغُو

ذخیره موشد و تقسیم لاویا، سرودخانا
و درگهوانا بود و هدیه های پیشوایو.

⑥ مگم د تمام امزی مدت ما د

اورشلیم نبوڈم؛ چون د سال سی و دوّم

حکمرانی اردشیر پادشاه بابل ما د

پیش پادشاه رفتدم. بعد از چند وخت

ما از پادشاه رخصت گرفتم ⑦ و پس

د اورشلیم آمدم. اوخته د باره شرارتی

که الیاشیب بخاطر طوبیا کدد، یعنی

بلده شی یگ اُتاق د حولی خانه خدا

آماده کدد، پی بُردم. ⑧ ای کار غدر

عصاب مره خراب کد و ما تمام اسباب

خانه طوبیا ره از اُتاق بُرو پورته کُدم.

⑨ اوخته ما امر کُدم و اونا اُتاق ره

پاک-و-تطهیر کد، بعد ازو ظرفای خانه

خُدا، هدیه‌ها و مَوادِ خوشبُوی ره پس دَ
مَنِه شی اُورْدُم.

⑩ ما امچنان پی بُرْدُم که تقسیمِ

لاویا بلده ازوا دده نَشده و لاویا و

سرودخانای که خدمت مُوکد، هر کُدم

شی پس دَ زمینای خُو رفته. ⑪ پس

ما قد کُته کلونا غالمغال کده گُفتم:

”چرا دَ باره خانه خُدا غفلت

کدید؟ ”بعد از و لاویا ره جم کدُم و

دوباره د جای‌های شی قرار دَدُم. ^(۱۲)

اوخته پگِ مردُم یهُودا ده-یگِ گندُم،

شیره انگُور و روغون خُور ره د ذخیره‌ها

أُورد. ^(۱۳) و ما شِلْمیای پیشوا،

صادوقِ کاتب و پدایاه ره که از جمِ

لاویا بُود، مسئُولِ ذخیره‌ها تعیین کدُم

و حانان باچه زکُور اولاده مَتْنیا ره

همکارِ ازوا، چراکه اونا صادقِ شِنخته

شُدُد. وظیفه ازوا تقسیمِ کدونِ خوراکه

بلده برارونِ لاوی ازوا بُود.

۱۴) اوخته دُعا کده گُفتم: ”آی

خُدای مه، امی کار مَره دَ یاد دَشته
بَش و اعمالِ نیکی ره که بَلدِه خانِه
خُدای خُو انجام دَدُم و خِدمت شی ره
کَدُم، از نظر خُو پاک نَکُو.

۱۵) دَ امزُو روزا، دَ یهُودا دیدُم که

مَر دُم دَ روزِ آرام دَ چرخشتها انگور
لَغِه مُونِه و کوڈهای غَلّه-و-دانه ره
أورده دَ اَلَاغا بار مُونِه و شرابِ انگور،
انگور، انجیر و هر رقم چیزای دیگه ره
بار کده دَ روزِ آرام دَ اورشَلیم میره.
اوخته ما اونا ره دَ امزُو روز اَخطار دَدُم

و نِیشتُم که خوراکه-باب ره سَودا کنه.

①۶ مردُم صُور ام که دَ اُونجی زِندگی

مُوکد، ماهی و چیزای رقم رقم میُورد و

دَ روزِ آرام دَ بِلَه مردُم یهُودا سَودا

مُوکد، حتی دَ اورُشلیم. ①۷ اوخته قد

کُته سرای یهُودا غالمَغال کده گُفتُم:

”ای چی کارِ زِشت آسته که شُمو

مُونید و روزِ آرام ره بے حُرمت مُوکنید؟

①۸ آیا بابه کَلونای شُمو امی رقم رفتار

نَکد و بخاطرِ رفتارِ ازوا خُدای مو تمام

امزی بَلا-و-مُصِیت ره دَ بِلَه ازمو و دَ

بِلَه امزی شار نَورد، که شُمو هنوز ام

روزِ آرام ره بے حُرْمَت مُونِید و دیگه ام
دَ بِلَه اِسْرائیل غَضَب میرید؟”

①۹ پیش از روزِ آرام، وختیکه

سایه شام دَ بِلَه درگه‌های اورشَلیم آمد،
ما امر کُدم که درگه‌ها بسته شُنه و
حُکم کُدم تاکه روزِ آرام خلاص نَشده
نَباید واز شُنه. امچنان چند خِدْمَتگار
خو ره دَ درگه‌ها قرار دَدم تا هیچ بار دَ
روزِ آرام داخل اُورده نَشنه. ②۰ تُجارا
و سَوداگرای مال‌های مُخْتَلِف یگ یا
دُو دفعه شاو ره دَ بُرو از اورشَلیم تیر

کد، ②۱ لیکن ما اونا ره اخطار ددُم و
 دزوا گفتم: ”چرا شمو شاو ره د پُشتِ
 دیوال تیر مُونید؟ اگه دَفِعِه دیگه ای
 رقم کُنید، د بَلِه شمو دِست باله
 مُونم.“ امزو روز بعد اونا دیگه د روزِ
 آرام نَمَد. ②۲ اوخته د لاویا امر کدُم
 که خود ره پاک کنه و اَمده د درگه‌ها
 پیره‌داری کنه تا روزِ آرام مُقَدَّس نِگاه
 شنه.

و دُعا کده گفتم: ”ای خُدای مه،
 ای ره ام بَلده مه د یاد دشته بَش و
 مُطابقِ رَحمت-و-مِهربانی بے اندازه خُو

دَ بَلِّه مَه رَحِم كُو.

۲۳ امچنان د امزو روزا ما

یہودیای رہ دیدم کہ قد خاتونوی
آشدودیا، عمونیا و موآبیا توی کدد.

نیم اولادای ازوا د زبون اشدودی

توره مُوگُفت و نَمِیتَنِست که دَ زِیونِ
یهُودی توره بُگیه، بَلِکِه دَ زِیونِ ازی

قَوْم و ازو قَوْم گپ میزد. ^(۲۵) امزی

خاطر قد ازوا غالمغال کده اونا ره

نالت کڈم و بعضی ازوا رہ زدہ موی

سر-و-ریش شی ره گندُم و اونا ره دَ

خُدا قَسَم دَدَه گُفْتُمْ: ”دُخْترون خُو ره دَ

باچه‌های ازوا ندید و دُخْترونِ ازوا ره دَ

باچه‌های خُو و دَ خودون خُو نَگیرید.

﴿۲۶﴾ آيا سُلیمان پادشاهِ إِسرائیل دَ امزی

باره گُناه نَکد؟ دَ مینکلِ مِلَّتِ های کَلو

رَقَمِ ازو وری پادشاه نَبُود؛ خُدای شی

اُو ره دوست دَشت و خُدا اُو ره دَ بِلَه

إِسرائیل پادشاه جور کد، لیکن

خاتُونوی بیگنه باعث شُد که حتی اُو

ام گُناه کنه. ﴿۲۷﴾ آيا مو باید دَ تورای

ازشمو گوش بَدی و امی شرارتِ کُته

ره انجام دَدَه خاتُونوی بیگنه بَگیری و

دَ ضِدِّ خُدایِ خُو گُناه کُنی؟

یکی از باچه های یهو یاداع

باچه اِلِیاشِیب پیشوای بزرگ، دامادِ
سَنبَلَطِ حورونی بُود، امزی خاطر ما اُو
ره از پیش خُو هَی کُدم.

و دُعا کده گُفتم: ”آی خُدایِ

مه، اونا ره دَ یاد دَشته بَش، چراکه
اونا پیشوایی و عهدِ پیشوایی و لاویا
ره بے حُرمت کده.“

دَ امزی رقم ما اونا ره از تمام

چیزای بیگنه پاک کډم و وظیفه های
پیشوایو و لاویا ره مُشَخَص کډم تا هر
کس د کار خو مصروف شنه. (۳۱)

امچنان بلده جم کدون چپوهای هدیه
شده د وختِ مُعین شی و بلده جم
کدون نوبرِ حاصلات نفر تعیین کډم.

اوخته بسم دُعا کده گُفتم: ”آی
خُدای مه، ای ره د اعمالِ نیک مه
حساب کُو.“